

H. G. Ewers

Svět otroků z Magelanu

Přeložila Michaela Škultéty

1.

„Objekty opustily lineární vesmír," oznámil podplukovník Ische Moghu stručně.
Merlin Akran zaklel.

„Rád bych věděl, kde na to přišli?" zeptal se podrážděně. „Kdyby věčně neposkakovali mezi Einsteinovým a lineárním vesmírem, mohli jsme už dávno být u cíle!"

Na lokalizační obrazovce se právě objevilo pět zelených bodů - čtyři nezřetelné a jeden silný a jasný.

„Bonjour, messieurs! Comment allez vous?" ozvalo se náhle. Oba muži se otočili. Na můstek právě vstoupil Roi Danton. Ische Moghu se bavil. Roi Danton prostě hrál divadlo a většina posádky se tím bavila, i když nikdo nevěděl, proč se první muž impéria Svobodných obchodníků chová, obléká a mluví jako hejsek ze dvora Ludvíka XVII.

Danton se mužů se zdvořilou úklonou otázel, jsou-li spokojeni s poloprostorovým stopařem, kterého věnoval Perrymu Rhodanovi.

Ische Moghu přikývl.

„Nikdy jsem neviděl lepší přístroj, pane," odpověděl po pravdě. „Čtyři lodi z OLD MANA nám nemohou uniknout."

Pak zvažněl.

„Jen se ptám," řekl zamyšleně, „proč nechávají FRANCISE DRAKEA letět napřed..."

„To se ptám také!" ozval se náhle tvrdý, chladný hlas.

Roi Danton smekl klobouk a uklonil se.

„Grandseigneur! Je suis enchanté de vous voir! Těší mě, že vás vidím!"

Perry Rhodan přistoupil blíž.

„Jednoho dne se budete bát, že mě spatříte, monsieur!" řekl tvrdě. „Totiž tehdy, až budu mít dost té vaší frašky!"

Král Svobodných obchodníků si v hraném úleku položil ruku na srdce.

„Ach, to není správné, grandseigneur, když se ke svému nejvěrnějšímu služebníkovi chováte, jako by pocházel z prostého lidu."

„Prostý lid" se potají ušklíbl.

První administrátor však výhružně povytáhl obočí. Než však stačil něco říct, zvedl Ische Moghu, který po celou dobu nespustil oči z obrazovky, dlaň.

„Objekty přecházejí do meziprostoru!" upozornil.

Na reflexní obrazovce se po chvíli znovu objevily čtyři zelené body ultrabitevních lodí a za nimi FRANCIS DRAKE.

„Cílem je stále Magellanovo mračno!" oznámil druhý důstojník věcně.

* * *

Perry Rhodan přistoupil k Roiovi a pohlédl mu do očí.

„Naléhavě vás žádám o vysvětlení, monsieur Dantone, proč necháváte svoji pirátskou loď letět napřed!"

Svobodný obchodník přimhouřil oči. Choval se, jako by Rhodanova slova neslyšel. Z kapsy vytáhl malou stříbrnou tabatěrku a otevřel ji. Ozvala se Malá noční hudba od Wolfganga Amadea Mozarta. Tóny z daleké minulosti tiše zněly můstkem.

A stal se zázrak.

Tvrdé Rhodanovy oči se rozzářily, jako by spatřily zemi ztraceného dětství.
„Líbí se vám to, grandseigneur?“ zašeptal Roi a pozoroval tvář svého otce.
Věděl, že Malá noční hudba je jedna ze skladeb, které otec poslouchal nejraději - jeho otec, který ho stále ještě nepoznal...

Rhodan si energicky odkašlal.

„Takové sentimentální figle na mě neplatí, monsieur! Vymyslete si něco jiného!“

Roi Danton - alias Michael Reginald Rhodan - pokrčil s politováním rameny a zastrčil tabatěrku zpět do kapsy.

„Au plasirs, messieurs!“ zvolal. „Jsem vyčerpaný a na čas se vzdám.“

Perry Rhodan sevřel pěst, ale ovládl se.

Z očí mu však sálal bezmocný, zuřivý vztek.

Rhodan přešel místností, padl do svého křesla a zapnul interkom.

„Šéf zaměřovačů!“ řekl do mikrofonu, když se ohlásil major Konitzki.
„Prozkoumejte FRANCISE DRAKEA veškerými měřicími přístroji, které máte. Zjistěte, jestli vykazuje rozdíly ve srovnání se vzorci pozemských bitevních lodí!“

„Ano, pane!“ odvětil Konitzki a dodal: „Směl bych vás upozornit, že uvnitř lineárního vesmíru nemohu nic...“

„Nesměl!“ zařval Rhodan., Je snad jasné, že akci očekávám teprve po opuštění lineárního vesmíru!“

Někdo mu položil ruku na rameno.

„Neztrácej klid, příteli,“ zašeptal mu do ucha Atlan a sedl si vedle něj.

„Řekl bych, že tě zase našval ten král Svobodných obchodníků...“

Perry se hořce usmál.

„Našval? Kdyby jen to! Ten chlapík mě ještě připraví o rozum. Obklopuje se stěnou předstírání a laskavosti a je hladký jako úhoř. Někdy se ptám, jestli s námi nemanipuluje!“

Atlan se tiše zasmál.

„Je to zvláštní člověk, tenhle král Danton! Ale nemyslím, že si zaslouží tvůj vztek, Perry. Bez něj bychom nemohli sledovat čtyři lodě z OLD MANA lineárním vesmírem.“

„To je právě to,“ opáčil Rhodan trochu klidnější. „Pomáhá nám, ale právě jen v tomto speciálním případě, místo aby nám dal konstrukční plány poloprostorového stopaře, jak by se na Pozemšťana slušelo.“

Atlan se znovu zasmál.

„Milý příteli, tenhle Roi Danton je v první řadě obchodník. Když nám něco nabídne, musíme to zaplatit.“

„Ale situace...“ začal Rhodan.

Atlan ho přerušil.

„Situace je vážná, přiznávám. Ale jako zákazníci jsme stále ještě při penězích stejně, jako před objevením krystalů.“ Ztišil hlas. „A kdybychom náhle, ze dne na den nebyli, Perry, Danton by nám všechny své technické vymoženosti bez výhrad a zadarmo přenechal.“

„To si myslíš ty!“

„To vím!“ odpověděl Arkonidan trpělivě. „Nezapomínej, prosím, na mé speciální psychologické vzdělání.“

Opatrně se rozhlédl, než pokračoval.

„Vím, že ten mladý dobrodruh jen hraje divadlo, příteli. Ve skutečnosti je to muž s pohledem na svět, jenž je našemu bližší, než si možná sám myslí. Prohlédni si ho někdy pozorně, když si myslí, že ho nikdo nepozoruje. Všimni si, jaká sympatie září z jeho očí, když se na tebe dívá. Šel by pro tebe třeba do pekla.“

Rhodan se na přítele nedůvěřivě podíval. Pak si zamyšleně opřel hlavu do dlaní.

„Dej ale pozor, ať si nikdo nevšimne, že jsme Roie Dantona prohlédli,“ pokračoval Atlan naléhavě. „Jen tak ho budeme jednoho dne moci definitivně odhalit. Už jsem se s ním

někdy musel setkat a v mém podvědomí to setkání zanechalo pozitivní dojem. Kdybych jen věděl, odkud ho znám..."

Oba nejmocnější muži Solárního impéria seděli chvíli mlčky a uvažovali. Z myšlenek je vytrhl jekot sirény.

„Výstup z lineárního vesmíru!" zaburácel z reproduktorů hlas kapitána Akrana.

První administrátor zdvihl hlavu. V jeho tváři se najednou odráželo nesmírné napětí, i když nekonečná řada vstupů a výstupů se v posledních čtyřech dnech stala součástí běžného života na palubě CRESTU IV.

Atlan si všiml přítelova napětí - a nechápal je.

Minulo deset minut.

Pak zabzučel interkom. Perry Rhodan se po něm vrhl, jako by na tom závisel jeho život.

„Rhodan!"

Na obrazovce se objevil major Owe Konitzki.

„Nařízené zkoumání bylo provedeno a uzavřeno, pane," oznámil.

„Tak spust'te!" vyzval ho Rhodan.

Major Konitzki se zahleděl do svých poznámek.

„Měření ukázala, že FRANCIS DRAKE má zcela nový antilokační štít, který nereflakuje na hyperimpulzy, nýbrž je odklání do stran do neškodných směrů. Impulzy se proto nemohou vrátit do přijímače v podobě vyhodnotitelných ozvěn. To je vše, pane."

„Vřelé díky, majore!" procedil Rhodan mezi zuby.

Pak zaúpěl.

„Ten chlap!"

Zaúpěl vzteky, ale Allanovi se zdálo, jako by v jeho hlase vycítil i trochu obdivu.

„Proto tedy nechává svého FRANCISE DRAKEA letět před CRESTEM IV! Chrání nás proti lokalizaci nepřitelem a nejspíš se cítí jako náš strážný anděl!"

Zaťal pěsti. Pak se ztěžka zdvihl.

„Přinutím ho, aby to vysvětlil a..."

Arkonidan rovněž vstal, uchopil přítele za ramena a nenápadně ho zatlačil zpět do křesla.

„Nic neuděláš!" řekl důrazně. „Chceš, aby se ti v duchu smál?"

Perry Rhodan se zhluboka nadechl.

„Dobře, máš pravdu. Budu mlčet. Ale král Danton ještě pochopí, že ze mě si šašky tropit nebude!"

* * *

Původce Rhodanova vzteku ležel mezitím klidně na své posteli.

Dantonovi a jeho sluhovi přidělili luxusně zařízenou kabinu pro hosty na velitelské palubě. Okolí v Roiovi probouzelo bolestné vzpomínky. Kdysi tu bydlel, když ještě nežil v anonymitě a spolu s matkou a svou sestrou Zuzanou letěl na státní návštěvu na Plophos.

Byl tenkrát na dva týdny vytržen z důležité fáze studia, ale jako syn Prvního administrátora a vůdkyně Plophosu měl zvláštní povinnosti. Nikdo nemohl Plophosanům zazlívat, když chtěli vedle manžela Mory Abroové-Rhodanové vidět i její děti.

Na Plophosu bylo nádherně, ale již tenkrát cítil Mike Rhodan nechuť, když ho zahrnovali všemi možnými poctami, jeho, který ještě neudělal nic, čím by si je zasloužil.

Ona nechuť se v průběhu dalších let s podobnými zážitky vystupňovala, až se rozhodl, že se prosadí vlastními činy - aby si ho už nevážili coby Rhodanova syna, ale pro něj samého.

Zaklel a vyskočil z postele. Nemohl prostě usnout. Trápilo ho příliš mnoho věcí.

Nejprve se objevil OLD MAN - a teď hypnokrystaly z Magellanu, výsledky

superminiaturizace a vědy, která došla ve výzkumu rozumného ducha daleko, daleko před lidstvo...

Moc, která krystalové agenty vyslala, aby si podrobili galaxii, však zůstávala neznámá. Lidstvo však zřejmě znala až příliš dobře. Jak jinak by se daly vysvětlit její cílené akce!

A nebylo vůbec jisté, zda jsou OLD MAN a soustava Jellicovy hvězdy jedinými místy, kde krystaloví agenti zaútočili.

Roi Danton - alias Michael Rhodan - se posadil na opěradlo křesla před vyhlídkovou obrazovkou. Zamyšleně se díval na spirálovou mlhovinu, která byla cílem čtyř ultrabitevních lodí z OLD MANA.

Velké Magellanovo mračno...!

Možná se mělo mnohem dřív pátrat po tom, jaké formy života se tam v průběhu miliard let vyvinuly a jestli mohou být pro lidstvo nebezpečné. Ale ani nesmírná moc Solárního impéria nestačila na to, aby vyrazila najednou ze dvou protilehlých stran Mléčné dráhy - a nebezpečí z Andromedy bylo aktuálnější.

Teprve v posledních pěti letech se podařilo vyslat do obou Magellanových mračen výzkumné lodě aby je zmapovaly. Lodě se ale nikdy nevrátily.

Od té doby se značná část imperiální flotily a bitevních lodí USO zdržovala v sektoru Červánky, takzvaném předsektoru k Magellanovým mračenům. Odsud se táhl materiální most z mezihvězdného plynu do prázdného prostoru - důsledek přílivových a odlivových sil, působících mezi Mléčnou dráhou a oběmi předsunutými trpasličími galaxiemi.

A teď měli tento, lidským očím neviditelný, most přejít - v doprovodu čtyř gigantických bitevních lodí, které byly původně postaveny k užítku lidstva a nyní sloužily jeho nejnebezpečnějšímu nepříteli jako transportéry.

Roi se ptal sám sebe, co se stalo s oběma statečnými muži, kterým se podařilo z jedné z nepřátelských lodí odvysílat krátký radiogram a uvést cíl cesty.

Vesmírní prospektoři Squart Menchos a Grange Keegan předstírali, že jsou pod vlivem krystalů, i když byli vůči jejich paranormálnímu vlivu imunní.

Snad jejich radiogram nikdo nezachytil, zadoufal Roi. Jinak by už jistě nebyli naživu. Krystaloví agenti neznali slitování, jednali čistě logicky podle pevného programu.

Svobodný obchodník si vzdychl.

Náhle se rozblikalo výstražné světlo nade dveřmi a rozezvučel se alarm. Lodě přecházely do lineárního vesmíru, kde byly neviditelné pro lidské oko a kde je žádné přístroje nemohly sledovat - až na poloprostorového stopaře. Roi se krátce zasmál. Kdyby tak otec tušil, že onen přístroj zkonstruoval jeho neuznávaný zeť, dr. Geoffry Abel Waringer...!

Ale otec nic nevěděl. Nevěděl, že jeho žena zřídila nadanému manželovi své dcery rozsáhlé laboratoře na tajné planetě - a že poloprostorový vyhledávač nebylo to jediné, co tam vzniklo...

V následujícím okamžiku na Roie padla stísněnost. Kde bral právo upírat otcí syna?

Jak sám mohl přenést přes srdce, že neustále hraje roli arogantního, nadřazeného a praštěného gaunera, místo aby se mu dal poznat?

Vzteklý na sebe sama odešel do koupelny, strhl si z těla šaty, odložil paruku a ponořil se do teplé koupele. Po koupeli si rozhýbal tělo cvičením a nakonec se nechal robotem namasírovat. Pak upadl do hlubokého spánku.

Probudil ho jakot sirény. Obraz na obrazovce se opět změnil. Roi Danton poznal, že musel spát přinejmenším deset hodin.

Zářivý shluk hvězd velkého Magellanova mračna už zakrýval celou plochu obrazovky. Roi se na to chvíli díval, a pak se spojil s kabinou Ora Masuta.

„Jak dlouho mám ještě čekat na snídani, trpaslíku!“ zařval.

Oro se ušklíbl.

„Hned jsem u vás, veličenstvo!“ zaburácel v odpověď.

Roi Danton se usmál.

„Žerty stranou, příšero. Jsme mezi sebou. Ale možná bys měl mrknout na vyhlídkovou obrazovku!"

„Už se stalo," pane. Vzhledem k omračující vyhlídce jsem připravil speciální snídani."

2.

Lineární manévry byly stále kratší a následovaly stále těsněji za sebou. CREST IV byla už prakticky uvnitř hvězdného oblaku, ale hyperlokátory nenašly před počátkem probíhajícího manévru v okruhu pěti set světelných let jedinou hvězdu.

Velké Magellanovo mračno se ukázalo být jakýmsi přechodným prostorem mezi nepravidelnou a spirálovou mlhovinou. Rotaci ovlivňovalo přílivové a odlivové působení Mléčné dráhy a neprobíhala kontinuálně. Jednotlivá spirálová chapadla vykazovala prazvláštní zakřivení ven a jejich vnější konce směřovaly z převážné části ke galaxii. Navíc se ukázalo, že materiální most, zjištěný mezi Mléčnou dráhou a Velkým Magellanovým mračnem, vykazuje mezi oběma Magellanovými mračny mnohem větší hustotu. Zdálo se, že v prostoru mezi oběma trpasličími galaxiemi dokonce existují osamělá slunce. Vzdálenost k Malému Magellanovu mračnu činila v průměru jen 16 000 světelných let.

Navíc to vypadalo, že každý z obou hvězdných ostrovů je obklopen nanejvýš intenzivním zářícím pásem.

„Tady nebude moc planet podobných Zemi," řekl Perry Rhodan zamyšleně Atlanovi. Arkonidan sklonil hlavu.

„Podle dosavadních výpočtů by ve Velkém Magellanově mračnu mohlo být něco mezi sedmdesáti až devadesáti miliardami sluncí, to znamená zhruba padesát miliard slunečních soustav. Můžeme předpokládat, že pět procent z toho jsou soustavy s alespoň jednou planetou, podobnou Zemi. Tohle číslo bude nejspíš v důsledku nestabilních sluncí nižší, ale přesto zbývá víc planet, než kolik jsme schopni prozkoumat v průběhu sta generací."

„Takhle jsem o tom ještě nepřemýšlel," přiznal Rhodan s úsměvem. „V první řadě si musíme rozmyslet, jaké formy života se tady mohly vyvinout..."

„Hm, myslíš pochopitelně hypnokrystaly?"

„Zcela správně. Mimořádně nepřátelské podmínky mají vždy za důsledek neobyčejně schopné formy života. Ptám se, jestli páni krystalů nejsou produktem nějakého takového pekla."

„To si nemyslím, Perry."

„Proč ne?"

Atlan pokrčil rameny.

„Je to spíš pocit než výsledek logické úvahy. Až si srovnám myšlenky, budu ti snad schopen říct víc. Teď je ještě příliš brzy."

„Možná, že skutečný protivník vůbec není v Magellanových mračnech," uvažoval První administrátor. „Trpasličí galaxie by mohly být jen předmostím do Mléčné dráhy..."

„Víš, co to naznačuješ?!" neudržel se Atlan.

Perry Rhodan vážně přikývl.

„Takže tě to taky napadlo, co?"

„Zdá se. Mluv!"

„Nejdřív ty. Rád bych věděl, jestli skutečně uvažujeme stejně."

„Tak dobře!" souhlasil Arkonidan. „Chceš znát můj názor. Vycházím-li z toho, že páni krystalů možná používají Magellanova mračna pouze jako předmostí, řekl bych, že uvažují v mnohem větších rozměrech, než my - a že pro nás představují mnohem větší nebezpečí, než se podle dosavadních výsledků domníváme."

„Tak je to. Samozřejmě nesmíme zapomínat, že to všechno jsou jen hypotézy, které je

nejprve třeba dokázat. Všechno může být docela jinak."

„Výstupní manévr!" ohlásil první důstojník.

CREST IV zase jednou přešla zpět do normálního vesmíru. Manévr provedl jako vždy sám kapitán Akran, protože musel proběhnout bez časové ztráty. Rhodan protáhl obličej, když se v místnosti objevil do půl těla nahý Oro Masut. Hned za ním se objevil Roi Danton. Uklonil se před Arkonidanem a radostně zvolal:

„Konečně zase pravý šlechtic! Sire, zdravím vás jako váš nejoddanější služebník!"

Admirál poděkoval lehkou úklonou. Na rtech mu hrál pobavený úsměv.

„U mě si to můžete ušetřit!" vyjel na Dantona Rhodan. „Někam se postavte a nechtě nás na pokoji!"

Roi zkameněl.

„Oro, mou čichací sůl!" vydechl slabě. „Tenhle sedlák šlape po mé citlivé duši!"

Oro Masut uchopil svého omdlávajícího pána do náruče a donesl ho ke křeslu. Pak vytáhl křišťálovou lahvičku s čichací solí a přidržel ji králi pod nosem.

Po chvíli otevřel Roi Danton znovu oči.

„Merci bien, Oro! Myslím, že by se měl dostavit le docteur z FRANCISE DRAKEA. Jestli mě tenhle nemožný člověk ještě jednou rozruší, dostanu infarkt!"

Rozhlédl se kolem.

„Parbleu, zdá se, že jsme již ve Velkém Magellanově mračnu! Doufám, že protivníkovy lodě nebyly spuštěny z očí."

„Kdybychom čekali, až se vyspíte, byly by už dávno za horami!" poznamenal Perry Rhodan ironicky.

„Jak milé, grandseigneur," odpověděl Roi s úsměvem., „Já mám na vaši činnost podobný názor."

První administrátor zrudl a vzápětí zbledl vzteky. Ale ovládl se.

„Jednoho dne vás nechám zatknout a postavit před soud, Dantone," řekl ztěžka.

Svobodný obchodník vážně přikývl.

„Jednoho dne snad - až nebude platit naše smlouva, grandseigneur."

Rhodan se chystal vyletět, ale Atlan se dotkl jeho paže.

„Má pravdu," pošeptal mu. „Dokud mu nemůžeš dokázat žádný přečin proti bezpečnosti Impéria, nepodléhá naší pravomoci."

„Zcela správně, pane," poznamenal Danton klidně.

Tentokrát to byl Atlan, kdo ztratil sebekontrolu. Uhodil pěstí do stolu.

„Neměl byste vidět jen právní stránku, monsieur! Nikdo nám nemůže zabránit, abychom vás na místě zatkli a obžalovali. Soudy jsou daleko a my jsme na palubě vesmírné lodi, kde jak známo vykonává spravedlnost nejvyšší velící důstojník. A to by v tomto případě byl prakticky První administrátor."

Roi Danton si Velkoadmirála prohlížel lorňonem.

„Vous etes bien aimable. Jste velice laskav."

„Pas de quoi!" opáčil Atlan podrážděně. „Rádo se stalo!"

Svobodný obchodník se s uštěpačným úsměvem uklonil. Vzal si sklenici vody, kterou mu podával Oro Masut, a vypil ji jediným douškem.

„Výtečné!" řekl. „Tenhle pramen si musíme zapamatovat, můj synu!"

„Vstup do lineárního vesmíru!" zakřičel Ische Moghu.

„Mon Die!" vyhrkl Roi Danton. „Copak ti chlapi nechtějí vůbec přistát?"

* * *

Tentokrát lineární manévr čtyř ultrabitevních lodí skončil uprostřed shluku hvězd jednoho z postranních ramen Velkého Magellanova mračna. V okruhu pěti světelných let se

nacházelo devatenáct nestabilních sluncí. Jejich záření ztěžovalo podstatně lokalizaci nepřátelských lodí. Pronásledovatelé se museli dostat blíž.

Perry Rhodan se kousl do rtů, když podle výsledků měření poznal, že kapitán FRANCISE DRAKEA zareagoval stejně bleskurychle jako plukovník Akran. A to byl Epsalan vybrán jako kapitán vlajkové lodi z několika tisíc vynikajících mužů! A FRANCIS DRAKE byla pouhá obchodnická loď!

„Přijměte mé blahopřání k vašemu kapitánovi, monsieur Danton," řekl s kyselým úsměvem. „Rád bych věděl, kde se naučil svému řemeslu."

Roi Danton reagoval s nedefinovatelným úsměvem.

„Ach, Rasto Hims je opravdu dobrý, grandseigneur. Ale ani vaši lidé nejsou špatní. Společný původ je patrný."

Rhodan se v duchu zlobil, že se mu zase nepodařilo přimět Dantona k jasné odpovědi. Vždycky se tomu nějak šikovně vyhnul.

Náhle se musel dát do smíchu, když si všiml, kdo se to souká z výtahové šachty. Ču Piao-Teh totiž vůbec neodpovídal všeobecné představě o Pozemšťanech čínského původu. Měřil 2,05 metru, byl hubený a měl tmavou pleť. Nad šedivým huňatým obočím se klenulo mimořádně vysoké čelo. Lebka byla až na pár pramínek šedých vlasů holá. Zpod obočí zvědavě pozoroval svět pár černých očí a ústa s úzkými rty byla vždy pootevřená.

Ču se zapotácel, protože zakopl o vlastní nohy. V poslední chvíli se mu povedlo chytit se židle. Trochu hloupě se usmál.

„Promiňte!" zahuhňal.

„Svět je plný zázraků!" vyhrkl Roi Danton. „Votre freinage subit m'a surprise, monsieur! Vaše náhlé brzdění mě překvapilo, pane!"

Ču Piao-Teh sraštil obličej v gestu hluboké lítosti a pak se uklonil.

„Pardon, s'il vous plait, monsieur!" odpověděl nosovým tónem, který je vlastní jak Francouzům, tak i Číňanům. „Je n'ai pas vu votre clignotant. Odpusťte, pane. Neviděl jsem váš blinkr."

Atlan se dal do smíchu a Roi Danton musel bojovat s rozpaky. Perry Rhodan vstal.

„Mohu vážené pány seznámit?" řekl pln sarkasmu. „Monsieur Roi Danton, král Svobodných obchodníků a profesor dr. Ču, nový šéfpsycholog na palubě naší vlajkové lodi!"

Roi vyskočil a smekl třírohý klobouk.

„Bonjour, monsieur le professeur! Je dois vous faire mé excuses. Musím se omluvit."

Ču Piao-Teh se rozzářil. Natáhl kostnatou ruku, aby ji Dantonovi podal - a shodil přitom ze stolu několik map. Na okamžik zrozpačitěl a pak se pro ně vrhl.

„Promiňte, pánové, ale myslím, že jsem dnes tak trochu indisponován," řekl s jemným úsměvem. Pak se zadíval na Dantona.

„Hm, zajímavý případ!" prohlásil a zamnul si ruce. „Nejmenujete se takhle náhodou občas Napoleon, pane...?"

„Je mi líto, že vám nemohu pomoci," odvětil Roi mile.

Perry Rhodan se musel usmát. Pak se přinutil myslet na vlastní problémy.

„Povězte nám, prosím, co jste zjistil, profesore!" vyzval Čua.

Psychologovo chování se rázem změnilo. Zkřížil ruce na hrudi a v očích se mu objevil lesk, který mu propůjčoval vzezření chladnokrevného myslitele.

„Analýza dat oněch čtyř ultrabitevních lodí jednoznačně prokázala, že ovlivněné kosmonauty na jejich palubách již nelze pokládat za plnohodnotné posádky. Reagují se zpožděním, ležícím zhruba sto procent pod normou. Četné orientační vstupy do Einsteinova vesmíru navíc svědčí o tom, že jejich sebedůvěra je těžce otřesená. Není divu: někdo, kdo už není sám sebou, protože cosi potlačuje jeho vůli, si nijak nemůže být vědom vlastní hodnoty. Jedná podle rozkazů, které jeho duch už sotva chápe, a přesto se snaží je stoprocentně a exaktně provést. Zároveň se v důsledku chybějící sebedůvěry neustále snaží kontrolovat svou

činnost, aby zabránil odchylkám. Ovlivněným prostě chybí jejich dřívější jistota.

Všechno si přepočítávají, dokonce i několikrát, což bezpochyby přivádí průběh manévru do rozporu s bezchybně fungujícími robotskými zařízeními. Pozitronika ztrácí smysl, když nefunguje souhra s lidmi."

Psycholog se odmlčel, vytáhl z kapsy dýmku a klidně si ji nacpal.

„Závěr první!" pokračoval klidně, zatímco si dýmku zapaloval. „Převzetí moci krystalovými agenty v celé oblasti Impéria by přineslo zhroucení hospodářského systému. Chaos, hlad, chudoba a revoluce by byly důsledkem. Na konci by bylo vymření lidstva."

Zhluboka zatáhl z dýmky a vypustil ke stropu kabiny několik obláčků.

„Závěr druhý: Pokud zůstane byt' jen část lidstva a flotily vůči krystalům imunní, je vaše vítězství nad invazory jisté. Nad ovlivněnými byste měli v každém ohledu navrch. Nejprve byste byli napřed o jediný tah, později o stále víc. Moc krystalů by se paralelně k tomuto vývoji hroutila, až by se zhroutila úplně. Na konci by bylo lidstvo zdecimované asi o devadesát procent, ale lidstvo, které by původního stavu mohlo opět dosáhnout za zhruba dvě stě let."

Ču se pousmál, aby přítomné uklidnil.

„Závěr třetí: Páni hypnokrystalů uvažují stejně jako my a vědí, že svého cíle nemohou nikdy dosáhnout - a kdyby ho dosáhli, bylo by to příliš drazé vykoupeno. K tomu ale patří nekompromisní boj na naší straně - a to od počátku. V případě nouze musí být zničen OLD MAN."

Čuův úsměv byl nyní širší.

„Analýza osobnosti Prvního administrátora však ukázala, že na zničení obrovitého robota lze pohlížet pouze jako na poslední východisko. Jak vás tak odhaduji, pane..." sklonil hlavu Rhodanovým směrem, „vydáte se jedinou správnou cestou a zaútočíte na pány krystalů v samotné jejich vlasti."

Chvilí bylo ticho.

Pak Perry Rhodan přikývl a řekl:

„Přesně to uděláme, profesore Ču! Děkuji vám!"

* * *

CREST IV se zase vrátila do normálního vesmíru, ale tentokrát se něco podstatného změnilo.

Místo aby vlajková loď zrychlila, maximálně zpomalila. Po několika minutách byl definitivně určen cíl čtyř pronásledovaných lodí: žlutočervené slunce na okraji Velkého Magellanova mračna. Vzdálenost činila jen několik světlených týdnů, dalo se tedy počítat s posledním lineárním manévrem čtyř lodí.

„Výborně!" pochválil Perry Rhodan svého kapitána, který bleskurychle provedl zpomalovací manévr. „Teď jde jen o to, aby si nás ani nadále nevšimli."

Deset minut před zahájením lineárního manévru byly k dispozici první výsledky měření. Slunce mělo celkem čtyři planety, přičemž vnitřní a obě vnější vykazovaly příliš extrémní teploty na to, aby mohly být obydlené humanoidními bytostmi. Planeta číslo 2 se k tomu zdála být vhodná spíš a dalo se předpokládat, že právě tam se nachází předpokládaná základna krystalových agentů.

Podrobnosti však bude možné zjistit teprve z větší blízkosti.

Když pronásledovaní drželi stále stejný kurs a bylo tedy prakticky jisté, že jejich cílem je soustava žlutočerveného slunce, nazval Perry Rhodan onu hvězdu „Keeganova hvězda" a planetu číslo 2 „Keeg". Chtěl tak vzdát čest jednomu z obou statečných prospektorů, kteří nasadili život, aby předali důležitou zprávu.

Minutu na to zahájily ultrabitevní lodi pravděpodobně poslední lineární etapu.

Lodě FRANCIS DRAKE a CREST IV je následovaly v bezpečném odstupu. Byly však dost blízko na to, aby zaměřovači neztratili nepřátelské jednotky z obrazovky poloprostorového stopaře.

Když došlo k návratu do normálního vesmíru, ocitli se pronásledovaní a pronásledovatelé těsně u kraje Keeganovy soustavy.

„Zpomalit až na nulu!“ přikázal Perry Rhodan. „Sledovat pohyby nepřátelských lodí a vyhodnotit je!“

Čtyři lodě z OLD MANA se připravily na přistání a ponořily se do husté atmosféry druhé planety, aniž by se spojily s pozemní stanicí.

„Zřejmě spolu komunikují krystaly na palubě lodí a krystaly na Keegu,“ řekl Atlan. „Nějak se přece dorozumívát musí.“

„Oui, sire!“ vykřikl Roi Danton. „Naprosto s vámi souhlasím. Kromě toho navrhuji, abychom se přesunuli trochu blíž a využili slunce jako lokalizační stín.“

Perry Rhodan přikývl.

„To je stará osvědčená metoda. Myslím, že to uděláme, i když je to váš návrh, pane svobodný lapko, takže jsem k němu poněkud nedůvěřivý.“

Roi rezignovaně vzdychl.

„Musím vás zase jednou opravit, grandseigneur. Svobodný obchodník, nikoli svobodný lapka.“

„Pokusím se ten rozdíl respektovat,“ opáčil Rhodan.

„Vaše dobrota mě zahanbuje!“ zvolal Danton nadšeně. Vzal lorňon a zahleděl se na obrazovku, kterou ze dvou třetin pokrývala čtvrtá planeta.

„Studený plynový obr, že?“ zeptal se.

„Souhlasí,“ odpověděl Atlan. „stejně jako třetí planeta.“

„Jak nepříjemné!“ zašeptal Roi. „Musí tam být velká zima.“

Otřásl se.

Proti své vůli se První administrátor musel dát do smíchu.

„Hned bude tepleji, monsieur. - Plukovníku Akrane! Zahajte lineární manévry až ke koruně Keeganovy hvězdy!“

Posměšně se na Dantona usmál.

„Je zcela na vás, dáte-li kapitánu své vlajkové lodi stejný rozkaz.“

„Oceňuji vaši vstřícnost, grandseigneur,“ uklonil se Danton a aktivoval interkom.

„Spojte mě hyperkomem s FRANCISEM DRAKEM!“ přikázal radistovi. Po chvíli se na obrazovce ukázala široká tvář Rasta Himse.

„Vaše rozkazy, veličenstvo?“

„Rozhodli jsme přemístit našeho FRANCISE DRAKEA do korony Keeganovy hvězdy. Příkazujeme, aby přesun proběhl lineárním meziprostorem. Máte ještě otázky, Himsi?“

„Nikoli, veličenstvo,“ odvětil Epsalan bez hnutí brvou. „Vaše veličenstvo bude spokojeno.“

„Díky!“ řekl Roi Danton zcela nekrálovsky a ukončil spojení.

„Jsme připraveni, grandseigneur!“

Perry Rhodan kývl na svého kapitána. Planeta číslo čtyři zmizela a s ní celý normální vesmír. Avšak jen nakrátko.

Pak se obrazovky znovu rozzářily. Byla na nich Keeganova hvězda.

* * *

Minuly tři hodiny, během nichž lovci čekali na kořist. Z Keegu však žádná loď neodstartovala.

„Takhle to nepůjde," mumlal Perry Rhodan. „Mohli bychom čekat i několik dní, než se něco stane. Asi nám nezbude nic jiného, než poslat výzkumnou expedici."

„A nechat se přitom lokalizovat!" doplnil ho Atlan. „jestli je na Keegu skutečně důležitá základna krystalových agentů, existují i příslušná bezpečnostní opatření. Dokonce i space jet může být lokalizován na vzdálenost mnoha milionů kilometrů."

„Vím. Ztratili bychom tím jakékoli šance, že nás lodě zavedou k nějaké další základně..."

Roi Danton oba muže pozoroval s nehybnou tváří. Pak vytáhl z kapsy lorňon a pozoroval jím Perryho Rhodana tak dlouho, až První administrátor znervózněl a tázavě zdvihl obočí.

Roi zakašlal.

„Bylo by ode mne příliš neskromné, kdybych vám učinil návrh, jak lze planetu Keeg prozkoumat, grandseigneur?"

Rhodanova tvář potměněla.

„Poslouchám!" opáčil stroze a dodal: „Ale mluvte jako člověk a ne jako..."

„Jako co?" otázal se Danton.

Perry Rhodan mávl rukou.

„Ach, nechejme toho! beztak jste nepolepšitelný."

„Myslím, že je skvělé, že uznáváte své chyby!" mile se usmál Danton a pokračoval: „Grandseigneur... je pravda, že se obáváte, že by vaše průzkumné plavidlo mohlo být zaznamenáno domnělými lokalizačními zařízení na planetě Keeg..."

První administrátor zaúpěl a pak přikývl.

„To je fatální, grandseigneur, nanejvýš fatální! C'est malheureusment tres serieux."

„Jak prosím?" zeptal se Rhodan.

„Říkám, že je to bohužel velmi vážné, grandseigneur. Ale dovolil bych si vám doporučit, abyste přijal mou skromnou, takřka bezcennou podporu."

„Co myslíte svou podporou, monsieur?"

„Ach, pouhou maličkost. Space jety na palubě FRANCISE DRAKEA mají jisté technické vymoženosti, například výtečný antilokalizační systém, takže vydat se s nimi k dotyčné planetě neznamena žádná riziko..."

První administrátor se předklonil.

„Co to říkáte? Antilokalizační systém? Lepší než všechna naše zařízení?"

„Lepší potud, že umožňuje neregistrovatelné přiblížení ke Keegu, což by s vašimi zařízení nemusel být ten případ."

První administrátor se opřel v křesle. Po několik vteřin pohlížel Dantonovi upřeně do očí, jako by ho chtěl hypnotizovat. Pak vztekle vyštěkl:

„Já vás nechám zatknout, monsieur Dantone! Pomalu docházím k závěru, že lidstvo bude v ohrožení tak dlouho, dokud budou existovat Svobodní obchodníci - a hlavně dokud budou na svobodě!"

„To by byla pro lidstvo velká škoda," opáčil Danton klidně. „Nemělo by pak žádný užitek z práce našich vědců."

„Kterých vědců?" zeptal se Rhodan rychle.

„Těch, kteří pro nás pracují, grandseigneur."

„Já vás varuji, piráte! Řekněte mi jejich jména!"

„Jen mě klidně dál urážejte," řekl Roi Danton nebezpečně tichým hlasem a s hořkostí, které si do té chvíle u něj nikdo nepovšiml.

Perry Rhodan si uvědomil, že zašel příliš daleko.

„Promiňte!" zamumlal. „Ale mně, který všechny své síly a možnosti dal do služeb lidstva, se nechce věřit, že jiní lidé upírají vládě svého státu nejcennější vynálezy."

Roiův pohled potměněl.

Věděl, co otec dokázal, a že vždy jednal a stále jedná naprosto nezištně.

„Pochopitelně vám dám své space jety k dispozici bez jakýchkoli podmínek, grandseigneur," řekl nepateticky. „A stejně samozřejmě vám budu poskytovat veškeré technické vymoženosti Svobodných obchodníků v míře, v níž budete přispívat k normalizaci vztahů s námi."

Perry Rhodan se chystal znovu vylétnout, ale Atlan se vmísil do hovoru jako prostředník.

„Měli bychom pomoc pana Dantona přijmout, Perry. Všechno ostatní počká."

„Tak dobře," vzdal se Rhodan, „zavolejte sem jeden z vašich jetů, monsieur Dantone."

„S největší radostí, pane!"

Roi se uklonil a nechal se znovu spojit s FRANCISEM DRAKEM. Na obrazovce se opět objevil Epsalan.

„Laskavě svolili přijmout naši bezvýznamnou pomoc," oznámil mu Danton. „Pošlete ihned na CREST IV jeden space jet a... hm... přidejte jistý balík, Himsi!"

„Rozkaz, veličenstvo!" opáčil Epsalan zdvořile.

Za pět minut se ozvala lokalizační centrála s tím, že před výpustí hangáru O-Q363 čeká cizí space jet. Pilot se telekomem spojil s hangárem a požádal o vstup. Dříve jet lokalizován nebyl.

Když to uslyšel První administrátor, zbledl. Ale než stačil cokoli poznamenat, ozval se Roi Danton:

„Chtěl jsem vám jen dokázat, že s jetem můžete bezstarostně letět k planetě Keeg, grandseigneur."

„Což se vám podařilo," poznamenal Atlan.

První administrátor se opět rychle ovládl. Jen ostré vrásky kolem úst prozrazovaly, že to v něm i nadále vře.

„Vpusťte jet dovnitř!" přikázal.

* * *

Ve dveřích velitelského můstku se objevili tři muži: dva podsadití poručíci z CRESTU IV a jeden štíhlý, středně vysoký muž ve skafandru, na jehož hrudi se skvěl emblém Svobodných obchodníků z Boscykovy soustavy.

„Šlechtic Urvis Blake ze space jetu, pane!" ohlásil jeden z poručíků jasným hlasem.

„Že nechám prosit!" řekl Perry Rhodan a vstal.

Muž zůstal stát tři kroky před ním a ležérně zasalutoval. Rhodan si všiml, že má kolem krku jasně červený šátek a potetované hřebety rukou. Už si však zvykl, že Svobodné obchodníky nemůže poměřovat měřítky imperiální flotily. Zdálo se, že tito lidé holdují extrémnímu individualismu a nedají se vecpat do škatulek. Proto odpověděl na pozdrav stejně ležérně.

„Vítejte na palubě, šlechtici Blakeu!"

„Díky, pane!" odvětil Urvis Blake stručně.

Pak se obrátil k Dantonovi: „SANGLIER je připraven, veličenstvo!"

Roi Danton rovněž vstal a odměnil svého poddaného přátelským pokývnutím.

„Voilà, grandseigneur!" řekl Rhodanovi. „Nakládejte s mou skromnou loďkou podle vlastního uvážení."

„Co znamená SANGLIER?" obrátil se První administrátor na Atlana.

Arkonidan se suše zasmál.

„Divoké prase, Perry, velmi duchaplné jméno, že?"

Perry Rhodan to nijak nekomentoval. Místo toho se otočil ke králi Svobodných obchodníků.

„Dovolíte-li, pošlu na space jet vlastní posádku, monsieur."

„Je ve vašich službách, grandseigneur," odvětil Roi a se sardonickým úsměvem dodal: „Nejdřív byste se ale měl podívat, co šlechtic Blake přivezl."

Teprve teď si Rhodan všiml plochého balíčku. Urvis Blake ho právě beze spěchu otevíral. Vytáhl z něj něco, co vypadalo jako spousta sítí z jemného materiálu s kovovým leskem. Blake jednu z nich podal Dantonovi, který odložil paruku a položil si ji na hlavu. Jemná vlákna se ponořila do Roiových vlasů a zmizela, jako by nikdy žádná síť neexistovala.

„Dalších devět ochranných sítěk je v balíčku, grandseigneur," vysvětloval Danton. „Každá z nich poskytuje svému nositeli imunitu vůči ovlivnění krystalovými agenty."

Rhodan polkl. Nevěřil svým uším. Nechápatě se díval na sít'ky v Blakeově ruce.

I Atlan vypadal otřesený.

Nakonec se Rhodan nezvučně zeptal:

„Tyto... sít'ky, jsou vyrobeny z howalgonia, že?"

Roi Danton se usmál.

„Musím obdivovat váš důvtip, grandseigneur. Máte pravdu: hypotéza vašich dvou prospektorů byla správná. S největší pravděpodobností je howalgonium zodpovědné za to, že lidé, kteří byli vystaveni delší čas jeho vyzařování jsou imunní vůči psychickému ovládnutí hypnokrystaly."

„Ale to jsme se přece dozvěděli teprve před čtyřmi dny!" opáčil První administrátor vzrušeně. „Jak můžete mít za tak krátkou dobu ochranný prostředek?"

„Vaše otázka je oprávněná, grandseigneur. Ale spřátelení vědci začali po takovém prostředku pátrat už koncem září, tedy okamžitě po objevu hypnokrystalů."

„Ale...!"

Perry Rhodan se zarazil

Popadl Roie, přitáhl si ho blíž a divoce s ním zatřepal.

„Vy! Vy jste ukradl část krystalu z OMASA a vydal ho cizím vědcům!"

Roi se vymanil z jeho sevření a uhladil si oděv. Pak mávl na sluhu, který okamžitě přispěchal s čichací solí.

„Myslím, že je šokující, grandseigneur, jak zacházíte se svými přáteli," řekl Roi vyčítavě.

Rhodan zaťal pěsti.

„To, co jste udělal, byla zrada, Dantone!" zařval. „Jak jste se mohl odvážit prozradit tajné informace o nejnebezpečnějším protivníkovi, jakého lidstvo kdy mělo, někomu mimo?"

Chladně se zasmál.

„Nebo to chcete popřít? Vtom případě by ty vaše sít'ky nemohly fungovat!"

Roi si znučeně odkašlal.

„Proč bych to měl popírat, grandseigneur?" otázal se. „Mohu klidně přiznat, že vše, co se stalo, se stalo k užitku lidstva, jak sám vidíte."

Záhadně se usmál.

„Ovšem pletete se, pokud si myslíte, že mé přátele inspirovaly teprve vzorky krystalu. Sít'ky byly k dispozici již předtím, vzorky sloužily pouze jako důkaz, že krystaly skutečně vyzařují vlnění v pětidimenzionální úrovni - a samozřejmě i k tomu, aby se vyzařování howalgonia přizpůsobilo jejich vysílací úrovni."

První administrátor zaúpěl, zatímco Atlan se nedokázal ubránit úsměvu.

„Vy Pozemšťané jste bytosti všemi mastmi mazané," prohlásil. „Žádný lék proti vám není, co?"

„Vaše lordstvo se vyjadřuje velmi osvěžujícím způsobem," komentoval to Roi Danton.

Arkonidan se dal do smíchu - a Perry Rhodan se k němu najednou přidal.

„Dobře!" řekl, když se všichni zase uklidnili. „Musím uznat, že vaši vědci odvedli skvělou práci, Dantone. Navíc snad budou vaše informace stačit k tomu, abychom zahájili masivní výrobu sítěk."

„Víte, kde můžete výhodně nakoupit howalgonium, grandseigneur!" řekl Danton skromně.

Rhodan se ušklíbl.

„U vás, že ano. Vy jste ještě větší darebák, než jsme si dosud mysleli!"

„Howalflektor váží jen pár gramů, grandseigneur. Spočítejte si sám, kolik jich můžete vyrobit z jediné tuny howalgonia."

Atlan významně pohlédl na hodinky.

„Ano, já vím," řekl Rhodan. „Hned začneme."

Posadil se a zapnul interkom. Na obrazovce se objevil opálený obličej majora Pandara Runeta

„Velitel druhé flotily, major Pandar Runete. Pane....?"

„Hlaste se se čtyřmi muži na můstku, majore. Je třeba opatřit posádkou cizí space jet. Víte, co si máte vzít s sebou a tak dále...?"

„Ano, pane!"

První administrátor se znovu obrátil k Dantonovi:

„Teď se brzy ukáže, jsou-li vaše howalflektory co k čemu, monsieur..."

3.

„Připravit ke startu!" řekl Pandar Runete do mikrofonu telekomu.

Muži zaklapli přilby. Agregáty začaly bzučet. Krátká vibrace.

„Teď!"

Meziplanetární prostor Keeganovy soustavy byl bohatší o jeden nepatrný space jet. Po deseti minutách letu začali klesat a na obrazovce se objevila jako zelená skvrna planeta Keeg. Space jet přešel na oběžnou dráhu.

Povrch Keegu byl pokrytý gigantickými vodními plochami. Pak se objevilo strmé pobřeží nějakého kontinentu. Obrovské skalní stěny, neplodné bahno, poušť bez vegetace, tu a tam nepatrné ostrůvky zeleně. Po zvířatech ani stopy.

Keeg musel být starý, z větší části vymřelý svět. "

„Průměr 13 917 kilometrů," hlásil poručík Terminov. „Rotace asi 30,6 hodin, přitažlivost 1,13 g."

„Střední teplota v současné době činí 27 stupňů Celsia," doplnil ho Mark Berliter.

„Žádné lokalizační impulzy," zvolal Luigi Bernardo. „Myslím, že to antipole téhle kraksny vydrží, co král Svobodných obchodníků slíbil."

„Pokud vím, Roi Danton nikdy nelže," poznamenal poručík Helge Shrimpf, „leda, když je to nezbytně nutné."

„Silné energetické ozvěny!" vykřikl náhle Luigi Bernardo. „Tam dole pracují výkonné jaderné agregáty!"

Všichni muži se vrhli k obrazovce.

„Ale to jsou přece...!" vydechl Pandar Runete vzrušeně.

„Hruškovité vesmírné lodě!" zařval Terminov. „Úplně stejné, jaké tenkrát potkala OMASO!"

Poručík Helge Shrimpf cítil, jak mu srdce buší až v krku.

* * *

„Kolik krystalů tam dole může být?" zeptal se Luigi Bernardo. V jeho hlase byla cítit obava - a nebylo divu, protože pokud bylo krystalů dost, dosáhlo by hypnosugestivní vlnění až ke space jetu. A ochranné štíty nemohly být kvůli nebezpečí lokalizace aktivovány!

„Jdeme níž!" oznámil major Runete.

Helge Shrimpf polkl. Všechno se v něm sevřelo při pomýšlení, že se mají ještě více přiblížit ke zdroji hypnotického ovládní. Přesvědčoval sám sebe, že je howalflektory ochrání, ale neuklidnilo ho to. Roi Danton měl k dispozici jen pár kilogramů ukořistěných krystalů, tam dole ale byly možná tisícovky tun...

„Redukovat výšku letu na třicet kilometrů!" přikázal Pandar Runete.

Helge cítil, jak mu po celém těle vyskočil studený pot.

„Tak co je?" otázal se major netrpělivě.

„Nic, pane," řekl Helge a vykonal rozkaz.

Celá posádka upadla do napjatého mlčení. Minuty plynuly nekonečně pomalu. Major klidným hlasem udílel obvyklé rozkazy. Nikdo neměl čas na úvahy.

Vtom se dal George Terminov náhle do smíchu.

„Nemůžou nám nic udělat!" vyrazil ze sebe. „Jsme to pořád ještě my! Víte, co to znamená?"

„Znamená to, že nám nic nezabrání provést náš úkol, poručíku!" napomenul ho Runete. „Až budeme zpět na palubě CRESTU IV, můžete nechat svým pocitům volný průběh. Ale zatím jsme ještě nesplnili úkol!"

Terminov zmlknul.

Všichni muži teď pokračovali v rutinní práci s obvyklou věcností. Nasbíraný materiál narůstal, přibyla navíc lokalizační data.

Dole se objevoval jeden vesmírný přístav za druhým. Viděli tisícovky lodí, gigantická zařízení, hangáry, řídicí věže a překladiště zboží, ale nikde žádný náznak přítomnosti živých bytostí.

Space jet znovu přelétal nad mořem.

Druhý kontinent!

I tady narušovaly monotónnost krajiny a chudé vegetace pouze vesmírné přístavy. I tady bylo plno hruškovitých lodí krystalů - a ani tady nebyla sebemenší stopa po inteligentních bytostech. Zdálo se, že lodě jsou opuštěné, rozsáhlé prostory neobsazené.

A zase moře!

Space jet uháněl na sever. Tam musel být třetí Keegský kontinent, alespoň to naznačovaly snímky, pořízené z vesmíru.

Helge Shrimpf se ptal v duchu sám sebe, zda tady, na Keegu, může být domovský svět pánů krystalů, a odpověděl si záporně.

Krystaloví agenti byli vždy velice aktivní a útoční. To nasvědčovalo tomu, že jejich páni budou ještě aktivnější. Planeta Keeg však nevykazovala žádné stopy jakékoli aktivity - přístavy, lodě, hangáry, loděnice, to vše se zdálo být pouze němými svědky minulosti nebo stagnace. Ne, páni krystalů zde nežili. Možná byl Keeg dlouhá léta zanedbávanou základnou, která měla být teď, když se páni krystalů chystali zaútočit na Mléčnou dráhu, znovu obnovena.

Na horizontu se objevil matně modrý proužek a pak se z oparu vynořily obrysy pobřeží.

„Připravit k eventuální palbě!" přikázal Pandar Runete.

„Lod' připravena!" ohlásil George Terminov.

Major přikývl. Vypadal starší, než ve skutečnosti byl. Bylo mu teprve jednatřicet let, ale služba u imperiální flotily a pobyt na bezpočtu nebezpečných, divokých planet, útrapy a strádání, které zažil, to vše zanechalo stopy v jeho snědém sikhské tváři. Pandar Runete nebyl žádný snadný nadřízený. Požadoval od svých podřízených všechno, ale také pro své lidi vše obětoval.

„Nemyslete si, pánové," poznamenal teď major s úsměvem, „že lokalizační ochrana naší lodi je absolutní. Nic takového neexistuje a nikdy existovat nebude. I antilokalizační štít potřebuje energii, a i když odklání veškeré přicházející impulzy, přesto ho mohou pasivní

měřicí přístroje zaregistrovat jako emisi. Mějte oči dokořán a myslete na to, že na severním kontinentu musí být ty čtyři lodi z OLD MANA."

Kontinent se zdvihal z moře jako holá, šedá skalní stěna. Zpěněné vlny narážely na břeh a ve vzduchu se vznášely cáry mlhy.

Na levé straně se objevila kupole. Zleva doprava a zprava doleva se otáčela obrovitá anténa. Kolem byly i další lokalizační stanice. I jejich antény byly v pohybu. Byl to zcela jiný obraz než na obou předcházejících kontinentech.

První vesmírný přístav na tomto kontinentu, ke kterému se space jet přiblížil, byl však zrovna tak opuštěný jako všechny ostatní, které až dosud viděli.

„Ještě dvě stě kilometrů k pólu," poznamenal Mark Berliter.

Pod jetem se táhla holá země protkaná rýhami. Nikde nebyly žádné hory.

„Tam!" vykřikl najednou poručík Luigi Bernarde a ukázal na pravý bok letadla.

„Podejte hlášení!" napomenul ho Pandar Runete.

„Vesmírný přístav po pravoboku, pane," to se ozval Mark Berliter. „Vzdálenost asi třicet kilometrů."

„Příliš daleko," zamumlal major vztekle.

V příštím okamžiku zapnul korekční trysky na pravoboku. Jet byl vytržen z dosavadního kursu a hozen ostře doprava.

Helge Shrimp cítil, jak se mu ježí chlupy na zádech.

Spotřebu energie musely přece nepřátelské lokalizační stanice zaznamenat!

Ale nic se nestalo, žádné nepřátelské rakety neodstartovaly, nikdo na ně nezahájil palbu.

Space jet uháněl ve výšce pětadvaceti kilometrů asi pět kilometrů stranou od přístavu. Muži na palubě zadrželi dech, když rozpoznali čtyři kulovité útvary, které se tyčily do výše dvou a půl kilometru.

Ultrabitevní lodě!

To musely být čtyři lodě, které krystaly unesly z OLD MANA.

Na druhé straně obrovského areálu stály znovu hruškovité lodě, zrovna tak v loděnicích.

Helge zapnul zvětšení výřezu.

Na obrazovce teď byly jasně vidět postavy pobíhající v loděnicích sem a tam. Zřejmě opravovaly hruškovité lodě, aby byly opět schopné startu. Tam dole se to hemžilo tisícičkami humanoidních bytostí.

Pozemšťané...?

Vesmírný přístav zůstal za nimi, pomalu zmizel za horizontem. Na druhou polokouli Keegu se snášela noc.

Pandar Runete aktivoval impulzní motory space jetu a opatrně ho zdvihl vzhůru.

„Myslím, že to stačí!" prohlásil. „Letíme zpátky!"

* * *

Filmový materiál byl protříděn, hrubé vyhodnocení lokalizačních dat provedeno.

V předváděcí místnosti bylo ticho. Pak si První administrátor odkašlal.

„Díky úspěšné akci se potvrdilo, že jak antilokalizační štít Roie Dantona, tak i howalflektory fungují bezvadně."

Otočil se na Pandara Runeta.

„Jaké to bylo, majore? Nezaznamenali jste při oblévání Keegu žádné známky hypnosuggestivních impulzů?"

„Ani ty nejmenší, pane," odpověděl Runete.

„Nic jiného se nedalo čekat," vpadl mu do řeči Roi Danton.

Král Svobodných obchodníků při řeči ani nevzhlédl. Právě si pečlivě pudroval obličej. Oro Masut mu držel velké zrcadlo.

Perry Rhodan stiskl rty. V očích se mu objevila jiskra hněvu a na okamžik se zdálo, že vztekle vyskočí. Ovládl se však.

Přesto jeho hlas lehce vibroval, když pokračoval:

„Považuji za naprosto nezbytné, co nejdůkladněji prozkoumat vesmírný přístav na severním pólu Keegu. Musíme vědět, co se tam děje, jaké funkce plní zajatí a zhyponotizovaní lidé a co se bude dít se čtyřmi loděmi z OLD MANA.“

Ironicky se usmál, když se obracel k Dantonovi.

„Pokud máte zájem zúčastnit se exkurse, monsieur Dantone...?“

Roi se sladce usmál.

Pak znuděně řekl.

„Bude mi ctí, grandseigneur. Můžete mít prosím trochu strpení, než dokončím svou toaletu....?“

První administrátor slyšitelně polkl a zadíval se na strop.

„Startujeme zhruba za půl hodiny. Majore Runete, vy budete velitelem space jetu. Poručíky však tentokrát s sebou nebereme. Místo nich se akce zúčastní kromě monsieura Dantona a mě Tako Kakuta a Fellmer Lloyd. Mutanti nám mohou poskytnout neocenitelné služby a navíc nemusíme ohrožovat víc lidí, než je absolutně nezbytné.

Atlane, byl bych rád, kdybys mezitím převzal velení zde.“

Arkonidan přikývl.

„Rád se toho ujmu, Perry. Doufám, že mi monsieur Danton rovněž svěří velení své lodi....?“

„Vám kdykoliv, sire!“ ujišťoval ho Danton pateticky. „Uvědomím Rasta Himse.“

„V tom případě si pospěšte, abyste už byl hotový s tou maškarádou!“ řekl Rhodan hrubě.

Vstal a beze slova odešel z místnosti.

Přítomní důstojníci a mutanti si zaraženě pohlédli do očí. V poslední době byl První administrátor jako vyměněný. Ztrácel sebeovládání, nadával, křičel, zuřil - a to vše proto, že se člověk, který se oblékal a choval jako nafoukaný floutek, ukázal stejně schopný jako on.

Zdálo se, že Roie Dantona se to všechno nijak netýká. Natáhl ruce, aby mu Masut mohl vyleštit nehty.

Pandar Runete, který byl naprosto na Rhodanově straně, vstal, přišel těsně k Dantonovi a pošeptal mu:

„Pasažéři nejsou na mé lodi vítáni. Členové posádky ale musí být nejpozději za deset minut v centrále!“

Roi se na obrovitého Sikhu zadíval s otevřenými ústy. Pak řekl svému sluhovi:

„Slyšel jsi to, Oro? Na mé lodi, tak to řekl ten nevďěčný plebs!“

„Mám ho....?“

Masut natáhl pravičku.

„Mon Dieu! Ne!“

Danton se mu vyvlékl a přikázal:

„Potřebuji svou vesmírnou výbavu. Pospěš si. Bojím se, že to ten chlapík myslí vážně a nepustí mě do lodi, když přijdu pozdě. - Do mé vlastní lodi...“ dodal polohlasem a zahořkle.

Pandar Runete se ušklíbl, když se Roi Danton dostavil do centrály SANGLIERA na vteřinu přesně.

Jistěže by nemohl krále nevpustit, ani kdyby se objevil teprve v poslední chvíli před startem, koneckonců ho pozval sám První administrátor. Ale zvláštním způsobem ho uspokojovalo, že mohl šikanovat muže, který šel Perryemu Rhodanovi tak na nervy.

„Máte to tu hezké,“ chválil Roi jako by nic, „na vaší lodi. Jakkak funguje ta nová

antilokalizační ochrana?"

Runetovi bylo, jako by ho někdo polil ledovou vodou.

Možná už bych se s tímhle všemi mastmi mazaným chlapíkem neměl pouštět do křížku, pomyslel si sebekriticky.

„Nu...?“ zeptal se Roi.

„Je mi líto, pane," zamumlal major. „O tom vám nemohu dát žádnou informaci."

„Jistě," odvětil Svobodný obchodník, „jedná se o tak zvané státní tajemství. Snad alespoň dokážete odstranit nejzávažnější poruchy."

„Doufám, že se nic takového nestane," prohlásil Runete diplomaticky a ostentativně se začal věnovat kontrolkám na řídicím pultu.

Roi se usmál. Klidně zamířil k pultu a usadil se do křesla.

Tentokrát měl na sobě vylepšenou variantu normálního pozemského bojového skafandru, jen na místě symbolů Solárního impéria se mu na hrudi skvěla zlatá koruna. Na zádech mu visel jeho obvyklý třírohý klobouk. Za opaskem mel šokovou zbraň a paprskomet a v pochvě na pravém lýtku vězela dýka z molekulárně zahuštěné terkonitové oceli.

„Smím zde zůstat sedět, majore?" zeptal se skromně.

Major Runete zamumlal něco, čemu nikdo nerozuměl.

„Pro mě za mě!" řekl pak. „Ale opatrně, ano?"

„Pokusím se vám tu neudělat žádnou díru," opáčil Roi stejně ironicky.

Pět minut před startem vešli do jetu Perry Rhodan a oba mutanti.

Roi je přivítal němou úklonou.

Tako Kakuta se přátelsky ušklíbl. Tohoto Japonce bylo jen zřídka možné spatřit ve špatné náladě. Vždycky byl milý, zdvořilý a ochotný pomoci.

Kdybys tak věděl...! pomyslel si Roi.

Zasáhla ho vlna smutku. Jeho převtělení se do osoby krále Svobodných obchodníků nemělo jen dobré stránky. Nedalo se zabránit tomu, že přátelství z mládí musel odložit k ledu. Tako mu hodně vyprávěl o akcích, kterých se účastnil spolu s Perrym Rhodanem v dobách zakládání Impéria. Nenápadný teleportér byl skvělý vypravěč.

Musím to vydržet!

Roi vytáhl stříbrnou tabatěrku a dal si pořádnou dávku.

„Dá si ještě někdo...?" zeptal se.

„Jednoho dne vám tam nasypu mletý pepř!" zabručel Pandar Runete.

Roi Danton stáhl obličej.

„Jak nevkusné! Pepř a tabák - to je dost podstatný rozdíl, majore Runete!"

„Právě!" opáčil Sikh suše.

Fellmer Lloyd se tiše zasmál. Dokonce i Perry Rhodan se pousmál.

„Jak jsou daleko přípravy, majore?" otázal se.

„Můžeme odstartovat přesně, pane. Všichni prosím zaujměte svá místa! Pane Lloyde, navrhuji, abyste převzal lokalizaci. Pan Kakuta - kontrola strojů?"

„V pořádku," řekli oba mutanti najednou.

Perry Rhodan mlčky zaujal místo navigátora a kopilota. Bylo to jediné volné místo.

Přesně na vteřinu se vrata hangáru otevřela a jet vystřelil do volného vesmíru. Nejdříve neviděli nic, než černočernou tmou, pak si však jejich oči na ni přivykly, a zaregistrovaly slabý blikot hvězd.

„Lineární manévr!" přikázal Rhodan.

Major přikývl a aktivoval ho. Téměř nehlučně vklouzl space jet do lineárního meziprostoru. Za nimi zůstaly dvě obrovské vesmírné lodě - a přátelé a druzi, kteří čekali na jejich návrat...

Perry Rhodan si natáhl howalflektor přes vlasy a lehce si ho přitiskl k hlavě. Chvilí ho studil, ale pak nebyl ani vidět, ani ho necítil.

„Poklona vědcům, kteří něco takového dokázali," prohlásil Roi Danton samolibě.

Rhodanovi zasvítily oči.

„Rád bych vašim vědcům poděkoval osobně, monsieur."

Král Svobodných obchodníků si svého otce prohlížel lorňonem. Pak se unaveně usmál.

„Bohužel jsou oni pánové příliš skromní, než aby od největšího Pozemšťana přijali dík nebo cokoli jiného. Ale rád jim vyřídím, že jste jim vděčný, grandseigneur."

„Vaše vstřícnost mě dojíká skoro až k slzám," řekl Perry Rhodan zle.

Roi vytáhl krajkový kapesníček.

„Smím vám nabídnout svůj kapesník, grandseigneur?"

„Ušetřete mě nutnosti vám odpovídat!"

První administrátor se bryskně odvrátil. Space jet se vynořil z lineárního vesmíru a nyní uháněl směrem k noční polokouli Keegu.

„Žádné nápadné signály," poznamenal Rhodan a zavrtěl hlavou. „Bud' jsou lokalizační centrály na planetě nepoužitelné, anebo neobsazené. Takovou lehkomyšlnost bych od pánů krystalů nečekal."

Pandar Runete se chladně usmál.

„Pomyslete, prosím, na krystaly na Keegu, pane. Neunikne jim obvykle žádný mozkový impuls myslící bytosti. To může být účinnější než jakékoli lokalizační zařízení."

„Jen my jsme výjimka."

Rhodan při tom konstatování nevypadal zrovna vesele. Očividně mu vadilo, že za imunitu vůči lokalizaci a zhypnotizování vděčí právě svému nepříteli, králi Svobodných obchodníků.

„Přistaňte na noční straně, majore!" přikázal.

„Rozumím, pane!"

Looping o rádiu patnáct tisíc kilometrů dostal space jet na okraj atmosféry. Major Runete podával skutečné skvělý výkon.

Stále ještě žádné lokalizační impulzy.

Rhodan uvažoval, proč krystaly ještě nepodnikly žádná opatření proti těm, kdo vůči nim byli imunní. Musely přece ze zkušeností vědět, že mezi lidmi jich byla ne nevýznamná část imunních a že tito lidé nemohli být zhypnotizováni a ani zaměřeni. Spoléhají se snad krystaly na to, že lidé sami nevědí, které důvody hrají v imunitě roli? Že nikdo nikdy nedokáže předpovědět, kdo se ukáže být imunním?

„Možná bychom měli přistát přímo u přístavu, kde se nacházejí ultrabitevní lodě, pane?" navrhl Fellmer Lloyd.

První administrátor nesouhlasil.

„Nezapomínejte, prosím, že vzdušný prostor nad severním kontinentem je kontrolován radarem. Runetův první let prokázal, že se to tam jen hemží impulzy. Chtěl bych možné riziko co nejvíc snížit."

Deset minut na to přistál jet nepronásledován na písčné poušti rovníkového kontinentu. Venku byla tma. Noc nezjasňoval žádný měsíc. Jen hvězdy velkého Magellanova mračna klidně zářily na obloze.

Když Rhodan vystoupil z jetu, zavál mu do tváře chladný vítr. Vítr přicházel z vnitrozemí a přinášel s sebou jemný písek, který okamžitě pokryl všechny povrchy tenoučkou šedivou vrstvou. Náhle se zdálo, jako by jet stál v plamenech.

Perry Rhodan stiskl v ruce paprskomet ještě dřív, než jeho mozek zaregistroval skutečný stav věcí.

Namodralé plamínky tančily na karoserii stroje, tančily ve větru svůj strašidelný tanec.

„Co se děje?" otázal se zevnitř Roi Danton. Jediným skokem se vrhl ven a přistál vedle Rhodana.

„Tvůj... váš skafandr!" zděsil se.

Perry Rhodan otočil hlavu a spatřil modré plamínky na vlastním rameni. V příštím okamžiku se úlevou rozesmál.

„Eliášův oheň!" zvolal. „Tření písku o plast nebo kov vytváří elektrické napětí, které se projevuje v podobě modravých světélek."

Plaménky teď tancovaly i po Roiově skafandru. Svobodný obchodník zaklel.

„Kde zůstalo vaše dobré vychování, monsieur?" zeptal se Rhodan sarkasticky. „Nestačí, že jste mi předtím chtěl tykat..."

Roi Danton zrudl. První administrátor to jasně viděl. Znovu se sám sebe musel ptát, odkud Dantonovu tvář zná. Jeho rysy mu v určitých okamžicích připadaly podivně známé, jindy ale působily zase zcela cizí.

Ten muž skrýval tajemství, jež muselo ležet někde v minulosti.

„Il fait du vent," zamumlal Roi.

„Jak prosím?"

„Je větrno, grandseigneur. To jsem řekl. Neměli bychom být příliš dlouho venku. Nevíme, jestli ten písek neobsahuje krystaly."

Rhodan si překvapeně zaklapl helmu a zapnul telekom.

„Vážně si to myslíte?"

Danton se zasmál.

I on si zaklapl helmu.

„Byl to jen žert. Ale ten písek mám už všude. Budu potřebovat koupel."

„To si budete muset počkat," usadil ho Rhodan.

Chvilí stál zamyšleně na místě.

„Lloydův návrh není možná tak špatný," řek pak. „Přistáli jsme, aniž by se o to někdo staral. Ale tady nic nevidíme ani nemůžeme nic podniknout."

„Voilà! Takže na sever!"

Rhodan přikývl. „Musíme to zkusit."

* * *

Jet přeletěl ve výšce dvou set metrů rovinný kontinent. Když minuli pobřeží, sestoupil Pandar Runete na sto metrů. Moře působilo monotónně jako obrovský bazén. Na hřbetech vln se třpytila pěna. Jet byl však příliš vysoko, než aby se dalo rozeznat, existuje-li v moři život.

Navíc to bylo nedůležité.

Nepřišli sem, aby hledali život, nýbrž aby ochránili lidstvo, jeho duchovní svobodu a aby vystopovali nebezpečného protivníka v jeho úkrytu.

Čím víc se blížili severnímu kontinentu, tím byl Rhodan vzrušenější. Najdou na Keegu stopu, která je zavede k pánům krystalů? Nebo byla veškerá námaha marná, protože tu žádné stopy prostě nejsou?

Roi hlasitě kýchl.

„Myslím, že se mi písek dostal i do nosních dírek," stěžoval si. „Strašně to svědčí."

Pandar Runete ukázal dolů.

„Támhle máte dost vody na koupel, monsieur."

„Až moc," opáčil Roi stručně.

Tako Kakuta se zasmál.

„Možná bude příležitost ke koupeli v polárním přístavu."

„Parbleu!" ujelo králi. „Na něco takového krystaly určitě nemyslely. Chudáci ti, co

tam musí žít a pracovat...!"

Rhodanova tvář se zachmuřila.

První výzkumy prokázaly, že v přístavu na severním pólu pracují humanoidní bytosti, pravděpodobně lidé, kteří tam byli odvěčeni a zhypnotizováni. Tito lidé museli žít ve strašlivých podmínkách, protože krystaly se staraly jen o nejprimitivnější potřeby svých otroků.

O hodinu později přeletěli pobřeží severního kontinentu.

Jakmile se na horizontu objevily první věže „polárního přístavu“, ozářené půlnočním sluncem, snížil Pandar Runete rychlost. Brzy se vynořily horní kupole čtyř vesmírných gigantů: ultrabitevní lodě z OLD MANA!

Major Runete zamířil na přistání. Jet hladce dosedl na písčitou půdu zmáčenou deštěm.

Muži několik minut pouze naslouchali bzučení cizích agregátů z loděnicových hal na protilehlé straně vesmírného přístavu.

Nic se nezměnilo. Nic se nestalo. Nepřistál žádný hlídkový kluzák a neobjevili se bojovní roboti.

„Nevím,“ zašeptal Roi Danton. „Zdá se mi, že je tu moc velký klid. Mám divný pocit. Měli bychom se vrátit, než bude pozdě.“

Rhodan překvapeně zdvihl obočí.

„Máte strach, monsieur? Zrovna vy...?“

„Váš údiv mi lichotí, grandseigneur,“ odvětil Roi.

Nejistě se zasmál.

„Ale koneckonců jsem jenom člověk.“

Riskovali jsme hodně a vše šlo dobře, ale neměli bychom riskovat příliš.“

„To už nevěříte svým sítkám - nebo máte strach, že by lokalizační štít vašeho SANGLIERA mohl náhle selhat?“

„Před objevením neexistuje absolutní ochrana. Vy to víte stejně dobře, jako já, grandseigneur. Ale když myslíte, že to máme risknout, nebudu vám to déle rozmlouvat.“

První administrátor na krále vážně pohlédl. Dantonova slova na něj zapůsobila, ale vábení prohlédnout si vesmírný přístav podrobně, bylo příliš silné, než aby mu dokázal odolat.

„Zamaskujeme jet ještě deflektorovým polem a poletíme k loděnici ve skafandrech,“ rozhodl.

„Všichni, pane?“ nadhodil Pandar Runete.

„Všichni! Bude-li loď proti očekávání přesto objevena, nemohl by ji jeden nebo dva muži zachránit. Byli by ztraceni. Bude tedy lepší, když tu nikdo nezůstane.“

Mlčky se odpoutali a zaklapli si helmy. Major Runete vykonal vše nezbytné. Veškeré přírůdky energie byly uzavřeny, aby se eliminovalo zaměření rozptýleného záření.

„Doufejme, že konstruktéři OLD MANA nepřišli na myšlenku vybavit lodě antiflexovými přístroji,“ řekl Tako Kakuta, než si zapnul deflektorové pole.

„To si nemyslím,“ opáčil Rhodan. „Ultrabitevní lodě byly postaveny pro vesmírné operace a neměly lidské posádky. Taková zařízení tedy nebyla zapotřebí.“

Pak aktivoval antiflexovou clonu před obličejovou částí své helmy. Ostatní následovali jeho příkladu, jen tak se mohli navzájem vidět, když měli zapnutá deflektorová pole u skafandrů. To byl také důvod, proč vůbec přilby zavírali, neboť na Keegu byla dýchatelná atmosféra.

„Pojďme!“ přikázal Rhodan telekomem.

Vystoupili z jetu a ihned aktivovali antigravové letecké agregáty na skafandrech. Kolem přístavu nebyla žádná energetická bariéra.

Rhodanovi se najednou Dantonovy obavy zdály směšné. Když krystaly nepovažovaly

za nutné zajistit místo proti neoprávněnému vstupu, dají se těžko očekávat bezpečnostní opatření uvnitř.

Po několika minutách se před nimi vynořily osvětlené loděnicové haly. Zvuky přicházely z nich a byl to také Rhodanův cíl.

Pět mužů přelétalo nad loděnicí ve výšce několika metrů. Vrata hal byla doširoka otevřená a První administrátor zamířil k těm nejbližším, zpomalil a pozvolna se snášel do gigantické haly.

Přistál přímo u hruškovitých lodí. Za chvíli ho následovali Runete, Roi, Tako a Lloyd.

„Lidé!“ zašeptal major.

Perry Rhodan tlumeně zasténal.

Mezi loděmi a nákladními výtahy se skutečně pohybovali lidé. Jeden člověk je minul ve vzdálenosti pouhých několika metrů, aniž tušil, že ho sleduje sám První administrátor Solárního impéria.

Rhodan a jeho druhové jasně viděli vychrtlý obličej, tupě hledící oči, zplstnatělé, špinavé vlasy a vousy, kombinézu zamazanou od oleje.

Rhodan sebou trhl, když mu náhle někdo stiskl ruku. Byl to Kakuta.

„Molenski!“ zašeptal. „Pane, to je profesor Molenski, expert na mimozemskou analýzu životního prostředí!“

První administrátor přimhouřil oči.

Viděl profesora Molenského jen dvakrát a obě setkání byla příliš zběžná na to, aby v něm zanechala trvalejší dojem.

„Molenski...? Nebyl naposledy na palubě nějaké výzkumné lodi?“

„Správně, pane! Lod' zmizela před rokem a půl. Měla za úkol prozkoumat určitý sektor Velkého Magellanova mračna.“

Jako kdyby muž jejich rozhovor slyšel, otočil se náhle tváří k neviditelným.

Šedozelené oči vypadaly ve vyhublém obličejí nepřírozeně veliké. Ale jejich výraz svědčil o otupělosti a začínající demenci.

„Není pochyb, pane! Je to on!“ řekl Kakuta.

Perry Rhodan ztěžka dýchal.

„V průběhu posledních dvou let zmizelo v Magellanových mračnách devatenáct výzkumných lodí,“ hlesl nepřítomně. „To znamená 28 000 mužů a žen Impéria, vysoce kvalifikovaných profesionálů všech oborů...“

Hlas mu selhal.

Oči ho pálily, když se díval za profesorem Molenskím, který se vyčerpaný a skloněný vlekl dál - kdysi mimořádně inteligentní muž, který se stal dementním otrokem, protože to nějaký neznámý národ tak chtěl...

* * *

Antigravová platforma o velikosti pozemského fotbalového hřiště se objevila mezi pěti muži a nejbližší hruškovitou lodí. Vznášela se ve výšce pouhého metru, takže se Perry Rhodan a jeho druhové zachránili jen rychlým skokem do bezpečí.

Nahoře na platformě stálo celkem padesát Pozemšťanů ve špinavých kombinézách. Obsluhovali různé kontrolní a řídicí pulty a šest gigantických svařovacích zařízení. Světlo bylo oslepující, ale dělníky proti němu nic nechránilo.

„Očividně vnímají jen to, co vnímat mají,“ zašeptal Roi.

Rhodan přikývl.

„Kdyby to bylo jinak, dávno by se museli zhroutit vyčerpáním. Povelý krystalů zřejmě řídí veškeré jejich myšlení, pokud se o myšlení ještě vůbec dá mluvit, zcela určitým směrem.“

„Strašné!“ Fellmer Lloyd zaúpěl. „Musíme s tím něco udělat, pane!“

První administrátor se hořce usmál.

„Jsme tu, Lloyde. Ale bylo by nesmyslné a kruté vůči obětem krystalů zaútočit už teď. V nejlepším případě bychom je osvobodili na několik hodin - a pak...?“

Otřásl se.

„Bojím se, že i kdybychom je osvobodili okamžitě, dokázali bychom z nich znovu učinit lidi nanejvýš ve fyzickém smyslu. Výsledky výzkumné komise znáte stejně jako já, pánové. Nikdo, kdo byl pod vlivem krystalů déle než půl roku, nenajde už nikdy své staré já!“

První ocelová deska se s praskotem oddělila. Byla téměř čtvercová a délka její strany činila zhruba třicet metrů, její okraje ještě žhnuly.

Otočné rameno desku uchopilo a zdvihlo.

„Viděl jste to, pane?“ ozval se Pandar Runete. „Ta deska byla na několika místech děravá. Skoro to vypadalo, jako by ji poškodily mikrometeory.“

Perry Rhodan pokrčil rameny. Nezajímalo ho, byl-li vnější plášť hruškovité lodi poškozen meteory nebo ne. Něco takového k vesmírným letům patřilo odedávna.

Na řadu přišla další deska.

Jeden její roh však ještě držel. Ozval se hlasitý náraz, jak otočné rameno překonávalo odpor materiálu. Odskočila jiskra a z desky odlétla žhnoucí kovová tříška.

Z platformy se ozval zoufalý výkřik.

Pak bylo ticho.

Nikdo se nestaral o otroka, kterého žhavá troska zabila. Na jeho místo pouze nastoupil nový dělník.

„Můj Bože!“ zaúpěl Rhodan.

„Kdybych byl na jeho místě, už dávno bych si přál smrt,“ zamumlal Fellmer Lloyd.

„Máte pravdu,“ souhlasil Roi. „Bylo to pro něj vykoupení. Žádná smrt nemůže být tak strašlivá jako absolutní duchovní zotročení těchto ubohých lidí.“

V bezprostřední blízkosti se náhle po kraji platformy potácel muž, který vypadal jako by byl opilý. Pramínky krve, které mu stékaly z koutků úst, však svědčily o něčem jiném.

Když se platforma lehce zachvěla, muž se zhroutil a přepadl přes okraj.

Perry Rhodan ho náhle držel v náručí, aniž by si uvědomil, že takto jednal.

Tako mu pomohl pomalu položit omdlelého na zem.

Nikdo neprotestoval, i když všichni věděli, že kdyby někdo celou věc pozoroval, prozradila by se jejich přítomnost.

Tako Kakuta vytáhl balíček první pomoci a dal muži injekci.

„Stimulátor,“ zašeptal.

Asi po dvou minutách otevřel muž oči. Nechápatě zíral kolem sebe a breptal něco nesrozumitelného, když ho Rhodan a Tako postavili na nohy.

„Nemůže nás vidět,“ řekl Fellmer Lloyd.

„Nesmíme vypnout deflektorová pole,“ přikázal Rhodan. „To by byl konec.“

„Muset... jít!“ breptal muž. „Rozkaz... musí.... proveden...“

Roi zapnul vnější mikrofon.

„Slyšíte mě?“ zeptal se.

„Slyšíte...“ opakoval muž jako ozvěna.

Náhle se jim vytrhl. Nikdo nečekal, že zbídačené tělo bude mít v sobě ještě tolik síly.

„Slyším. . . rozkazy!“ vyhrkl muž. „Já. . . jdu!“

Pandar Runete zanačoval a chtěl se vrhnout za ním.

„Zpátky!“ přikázal Rhodan. „Nemůžeme mu pomoci. Nemůžeme ho ani dostat odsud.“

Muž šel teď vzpřímeně a jistě. Zvedl hlavu, jako by hledal místo, kde se může dostat na platformu. Žádné však nenašel.

Náhle se objevil u platformy malý transportér. Za volantem seděl muž a další muž stál na korbě. Pět mužů muselo bezmocně přihlížet, jak tažný paprsek zachytil hledajícího dělníka

a hrubě jím hodil na korbu. Transportér byl plně naložen mrtvými a zraněnými.

* * *

„Nebyl na svém místě, takže byl registrován jako mrtvý a jako s takovým se s ním i zacházelo, i když ještě žije," řekl Lloyd. „Slepá, chladná logika, kdy je člověk důležitý jen tehdy, dokud je z něj užitek."

Divoce se zasmál.

„Co chcete?" rozkřikl se na své druhy. „Naši předkové nebyli jiní!"

„Vzpamatujte se, Lloyde!" napomenul ho Rhodan ostře.

Telepat sklonil hlavu.

„Promiňte, prosím, pane. Ztratil jsem nervy."

„To je v pořádku," uklidňoval ho Rhodan. „Všem je nám stejně. Od teď se musíme snažit potlačit své pocity. Jinak nemůžeme splnit svůj úkol."

Fellmer Lloyd přikývl.

„Pojďme!" řekl První administrátor. „Chtěl bych si prohlédnout lodě na odstavných polích."

Zapnuli letecké agregáty a vyletěli branou ven. Na východ od haly stály na odstavných polích tisíce hruškovitých lodí.

* * *

Venku mezitím začala bouře. Přivítal je silný nárazový vítr. Půlnoční slunce na Keegu svítlo jasněji než na Zemi. Bylo asi tak světlo, jako na Zemi, těsně před východem slunce.

Když dorazili k nestvůrnému lesu z miliard tun zpracované oceli, zamířili k zemi.

Před nimi čnely vesmírné lodě ve tvaru hrušek na krátkých, silných vzpěrách.

„Výška tak asi tisíc až jedenáct set metrů," odhadoval Pandar Runete.

„A asi šest set metrů v průměru na zádi," dodal Perry Rhodan. „Přesně stejné jako ty, z nichž Dentcher jednu sestřelil."

„Myslíte, že slouží k transportu hypnokrystalů, pane?" zeptal se Tako Kakuta.

Rhodan přikývl.

Fellmer Lloyd si povzdechl.

„Bůh nám buď milostiv, jestli budou nasazeny proti Mléčné dráze!"

„Ptám se, proč už se to dávno nestalo," nadhodil Roi Danton.

Aktivoval svůj letecký agregát a vznesl se do výše.

„Zůstaňte tady!" volal za ním Perry Rhodan.

Roi se zasmál.

„Z žabí perspektivy toho moc nezjistíte, grandseigneur. Ale tady nahoře jsem objevil průvlak, kterým se možná dostaneme dovnitř."

První administrátor pochopil, že Dantona nezadrží. Proto se rozhodl, že ho budou následovat.

Ve výšce asi pěti set metrů objevili „průvlak", o němž král Svobodných obchodníků mluvil. Jednalo se o vstup do hangáru, který byl trochu pootevřený - dost na to, aby se jím protáhl muž i ve skafandru.

Roi právě vystrčil hlavu, když se ostatní přiblížili.

„Entrez, messieurs! Nikdo není doma!"

První administrátor měl už na jazyku ostrou odpověď, ale uvědomil si, že Svobodný obchodník až dosud prokázal velký rozhled a zkušenosti. Nikdy by nevběhl slepě do pasti.

„Vnitřní výpusť je také otevřená," vysvětloval Danton, když se ostatní nasoukali dovnitř. „Pěkná nedbalost, co?"

„Myslím, že můžeme vypnout deflektory," řekl Rhodan. „Tady nás nikdo neuvidí. Kdyby byla v provozu bezpečnostní automatika, nebyly by výpusti otevřené."

Všichni souhlasili.

Muži vypnuli pole, která je činila neviditelnými, a otevřeli přilby.

„Fuj!" prohlásil Roi. „Tady by byla zapotřebí celá armáda uklízeček. Toho prachu!"

A jako by se bál o neposkvrněnost své bílé paruky, vytáhl složený třírohý klobouk, rozložil ho a posadil si ho na hlavu.

„Allons, messieurs! Porozhlédneme se tady trochu. Parbleu! Tohle by Svobodní obchodníci nesnesli! Takový nepořádek!"

Muži zapnuli reflektory na hrudích a kužely světla putovaly po špinavých stěnách. Původně hladké plastové obložení teď viselo v cárech a za ním se objevil zrezlý kov.

„Neuvěřitelné!" prohlásil major Runete. „Jak může někdo nechat vesmírnou loď takhle zpusťnout!"

Objevili plastovou nádobu do poloviny naplněnou načernalou, zaschlou substancí.

„Až půjdeme zpátky, vezmeme z toho vzorek," řekl Perry Rhodan. „Možná to budou naši chemikové moci analyzovat."

„Navrhuji, abychom navštívili můstek," volal Roi Danton a hned se vydal na cestu. Ostatní čtyři muži ho rychle následovali.

Jak se dalo předpokládat, žádný z výtahů nefungoval. Naštěstí bylo v lodi i úzké nouzové schodiště, které se jako spirála vinulo kolem výtahové šachty. Po krátkém hledání objevili místnost, která vypadala jako můstek. I tady vládl nepořádek a zkáza.

Roi Danton zavrtěl hlavou.

„Skandální! Copak tu nejsou žádní údržbářští roboti, kteří by se o loď starali? Vždyť tohle je spíš vrak než loď!"

„Zajímalo by mě, jestli to tak vypadá všude," zamumlal Perry Rhodan.

Pandar Runete si prohlížel kontrolní pult a tvářil se zachmuřeně. Jako důstojník elitní posádky zřejmě vůbec nechápal, jak může někdo svou loď takhle zanedbat. „A já jsem si vždycky myslel, že tyto hruškovité lodě představují dopravní prostředky krystalů," řekl První administrátor zamyšleně.

Po chvíli vzrušeně dodal:

„Začínám pomalu chápat, proč OLD MAN poslal do této soustavy čtyři ultrabitevní lodě. Očividně tím mají být vyřešeny problémy, které mají krystaly s dopravou."

„Rád bych si teď prohlédl strojovnu, pane," požádal major Runete.

Rhodan zavrtěl hlavou.

„To má čas. Teď, když víme, proč musely ty čtyři lodě do Keegu, je nezbytné okamžitě zorganizovat protiopatření. Vracíme se ke space jetu!"

Aniž čekal na odpověď, otočil se a vydal se k nouzovému schodišti. Ostatní ho mlčky následovali. Jeho neklid je nakazil, takže nakonec všichni utíkali.

„Vzorek!" připomínal Fellmer Lloyd, když doběhli do hangáru.

„To má čas!" opáčil Rhodan. „Zavřít helmy, aktivovat deflektory! Rychle, rychle!"

Byl už připravený k výstupu. Vyskočil z lodi a několik metrů padal, než s tichým bzučením naběhly agregáty. Okamžitě se zahleděl k místu, kde nechali schovaný SANGLIER - a zachvátil ho nevysvětlitelný neklid. Zapnul letecké agregáty na plný výkon.

Ale ještě než hruškovitou loď opustil poslední muž, vystřelil na druhé straně přístavu k nebi jasný ohnivý paprsek. Krátce nato zachytila muže obrovská tlaková vlna a mrštila jimi proti lodi. Když se vzpamatovali, stabilizovali let a seskupili se do kruhu.

„To byl space jet!" zařval Pandar Runete vztekle.

„Nastavte telekomy na nejmenší dosah!" přikázal Perry Rhodan.

Když spatřil udivené pohledy, ukázal mlčky vzhůru.

Vtom to uviděli i ostatní.

Malé, eliptické objekty kroužily v relativně nízké výšce nad celým areálem vesmírného přístavu. Zdálo se, že nevědí nic o existenci Pozemšťanů, ale nebylo pochyb, že nemilosrdně zničily space jet.

Pět mužů zůstalo odříznuto.

* * *

CRESTEM IV se rozléhal zvuk sirén.

Radiocentrála oznámila start čtyř velkých vesmírných lodí. Opustily atmosféru Keegu a zamířily do meziplanetárního prostoru. Nepřetržitě střílely. Prostor kolem druhé planety náhle ozářilo světlo bezpočtu umělých sluncí.

Atlan se dlouhými kroky přibližoval do radiocentrály.

„Spojte se s Rhodanovým space jetem!" křičel. „Honem, dejte se do toho!"

Tímto rozkazem byl zrušen zákaz vysílání. Radisté začali jednat.

Atlan napjatě pozoroval hyperkomový přijímač. Jestli je přítel v nebezpečí, ohlásí se.

„Musíme pryč z korony, pane!" volal šéf radistů, major Wai-Tong. „Hyperporuchy slunce jsou tu příliš silné!"

Arkonidan popadl interkom.

„Běžte až na samý okraj vnější korony, veliteli Akrane!" přikázal.

Plukovník se neptal, proč by měl opustit oblast nejsilnější lokalizační ochrany. Okamžitě jednal. CREST IV zrychlil na maximální hodnoty.

FRANCIS DRAKE Roie Dantona provedl tentýž manévr, jak mohl Atlan vidět na pozorovací obrazovce.

Nechal se spojit s kapitánem lodi Svobodných obchodníků.

Po chvíli už na něj z obrazovky pohlížel Rasto Hims. Na jeho tváři nebylo patrné žádné pohnutí, ale hlas mu vibroval, když řekl:

„Nemám žádné spojení se SANGLIEREM, Vaše Lordstvo. Musíme jim na pomoc!"

„O tom, co se udělá, rozhodnu já!" zařval na něj Atlan. „Váš král mi svěřil velení nad DRAKEM, jestli si vzpomínáte."

„Poslouchám, Vaše lordstvo," odpověděl Hims klidněji.

„FRANCIS DRAKE zůstane v lokalizačním stínu vnitřní korony!" rozhodl Atlan. „Stačí, když bude jedna loď riskovat. Zatím ani nebudeme zasahovat do dění kolem Keegu. Nebo si myslíte, že ty ultrabitevní lodě pronásledují SANGLIER?"

„Ne, pane! Na to jsou jejich manévry příliš bezcílné. Vůbec nevědí, na co mají střílet."

„Děkuji, konec!" řekl Atlan a ukončil spojení.

CREST IV mezitím dosáhla okraje vnitřní korony. Dále už jít nesměla, jinak by byla bezpečně lokalizována. Ale silné hyperkomové vysílání už okrajové poruchy nemohly rušit.

Přesto nedostali žádnou odpověď.

„Nic, pane," řekl major Wai-Tong rezignovaně. „Neodpovídají."

Arkonidan sklonil hlavu.

Kdyby byl Rhodan v ohrožení, měl by přece ještě čas vyslat alespoň krátký signál „Roger" - „všechno v pořádku" nebo jeho přesný opak, totiž „mayday".

Tohle tedy mohlo znamenat jen to, že pět mužů nebylo na palubě space jetu, a že o něj přišli.

„Vysílejte dalších pět minut!" přikázal Atlan šéfovi radistů. „Pak toho nechtě."

Otočil se a vrátil se na velitelský můstek.

Plukovník Merlin Akran se na něj díval stejně tázavě, jako všichni ostatní důstojníci.

Atlan zavrtěl hlavou.

„Nic. Perry Rhodan neodpovídá."

„Pak přišel o jet, pane," prohlásil plukovník Akran.

„To už mě také napadlo, plukovníku."

Atlan si povzdechl.

„Nedělejte si iluze. S ultrabitevními loděmi nemůžeme nic dělat, naopak, jen bychom tím protivníkovi ukázali, že na Keegu jsou naši lidé, což by určitě nebylo v Rhodanově zájmu. Musíme čekat."

Merlin Akran nespokojeně zabručel.

„Vůbec se mi nelíbí, pane, že šéf je ne Keegu jen se čtyřmi muži a bez dopravního prostředku."

„Tehle pocit s vámi nejspíš sdílí několik tisíc mužů, plukovníku."

„A k tomu ještě ten snílek, ten Svobodný obchodník nebo co, pane. Kdyby tam aspoň šéf neměl jeho..."

Atlan se chladně usmál.

„Jsem rád, že ho tam má. Zřejmě podstatně podceňujete jeho kvality, plukovníku. Byl bych mnohem neklidnější, kdyby Danton s Rhodanem nebyl."

5.

Přes přístav se přehnala další tlaková vlna. Pět mužů leželo v úkrytu za mohutnými vzpěrami jedné z hruškovitých lodí, jinak by byli ztraceni.

K nebi odstartovaly čtyři ultrabitevní lodě z OLD MANA.

Perry Rhodan si zakryl rukama hlavu a ještě pevněji se přitiskl k zemi. Burácení a řvaní motorů znemožňovalo jakoukoli domluvu. Zvířený písek narážel do všeho kolem a vítr s sebou přinášel špínu a odpadky.

Pak bouře opadla.

„K zemi!" zařval Roi Danton právě ve chvíli, kdy se chtěl Rhodan zvednout.

První administrátor se znovu vrhl na zem. Zároveň se v jeho zorném úhlu začala jedna hruškovitá loď kolébat. Nakonec se s praskotem zřítila. Půda se otřásla pod vahou mnoha tisíc tun kovu.

„To bylo těsné," prohlásil Pandar Runete. „Kdyby spadla naším směrem..."

Svobodný obchodník vstal a ometl si ze skafandru písek. S nedefinovatelným úsměvem se podíval svému otci do očí.

Perry Rhodan pokrčil rozpačitě rameny.

„Mohli by mutanti na chvíli sejmout své síťky?" zeptal se. „Zajímala by mě reakce krystalů."

Roi přikývl.

„Jistě. Mutované mozky není možné „převzít". Síťky jste vlastně potřeboval jen vy a major Runete, u všech ostatních představují pouze dodatečný bezpečnostní faktor."

Rhodan se na něj upřeně zahleděl.

„Ale vy přece nemáte mutovaný mozek, že ne?"

„Je ne comprends rien," opáčil Roi. „Nerozumím."

Perry Rhodanovi znovu na čele vystoupila žíla vzteku. Ale namáhavě se ovládl a obrátil se k mutantům.

„Prosím, sundejte si síťky a naslouchejte hypnopovelům!"

Tako a Lloyd už měli otevřené helmy. Vytáhli si z vlasů howalflektory a vyděšeně sebou trhli.

„Co je?" zeptal se chvatně Rhodan. „Jste snad....?"

Tako mávl odmítavě rukou.

Mlčky, se zavřenýma očima naslouchali mutanti hypnopovelům krystalů z Keegu. Od příhody s OMASO se vědělo, že hypnopovely krystalů přijímal každý člověk, ať už jimi byl ovlivněn nebo ne. Tato skutečnost byla nesmírně důležitá.

Po několika minutách zvedli mutanti současně hlavu.

„Hypnovysílání je bolestně silné," referoval Fellmer Lloyd. „Krystaloví agenti z Keegu vyhlásili poplach na celé planetě. Navíc mají zřejmě k dispozici speciální roboty, které lze ovládat hypnosugestivním vlněním."

„Tako?" obrátil se První administrátor na Japonce.

„Souhlasím s Fellmerem, pane. Řekl bych, že krystaly vysílají něco jako aktivační impulzy. Roboti mají nejspíš naprogramovány určité speciální úkoly, které se tak aktivují."

„No to je štěstí," mínil Pandar Runete. „Kam bychom přišli, kdyby krystaly dokázaly rozkazovat našim vlastním bojovým robotům!"

Perryho Rhodana ta formulace pobavila.

„Doufám, že je všem jasné, že nám Atlan zatím nemůže pomoci. Musíme se někde schovat, než se situace poněkud uklidní."

Současně, jako na potvrzení jeho slov, se plocha přístavu zalila jasným světlem. Nad Keegem náhle zářily tucty umělých sluncí.

„To je bláznivé!" mumlal Pandar Runete. „Ultrabitevní lodě pálí salvy nazdařbůh! Co to má znamenat?"

„Dokazuje to, že náš space jet byl objeven čistě náhodou," "prohásil Roi Danton. „Krystaly si myslí, že v blízkosti planety se ukrývají další lodě. Přesto by i v tomto případě byla střelba nejspíš k ničemu."

„Nasaďte si zase sít'ky!" přikázal mutantům Rhodan. „Majore! Cítíte nějaké hypnosugestivní útoky?"

Major Runete zavrtěl hlavou.

„Ne, pane!" oznámil. „Myslel jsem, že sít'ky je přece odvracejí?"

Rhodan se pousmál, ale pak ukázal rukou na duhou stranu areálu.

„Ach!" řekl Runete.

Ostatní muži zbledli, když spatřili to, co on. Podivné stroje se blížily ze všech stran přístavu, ale mířily jediným směrem - k místu, kde stáli Pozemšťané!

* * *

Letadlo mířilo střemhlav k zemi.

Perry Rhodan ho viděl a prudce změnil směr letu. Zamířil mezi dvě lodě, jeho druhové ho následovali.

Letadlo zahájilo palbu.

Pak už se na nebi objevili další pronásledovatelé. Kroužili těsně nad zaparkovanými loděmi a hledali vetřelce.

„Někde tu musí být šachty na materiál, vedoucí dolů!" křičel Pandar Runete do telekomu.

Perry Rhodan neodpověděl. Zamířil pod jednu z lodí.

Za nimi se rozpoutal orkán uvolněné energie. Čtyři, ne, pět objektů kličkovalo mezi hruškovitými loděmi a pálilo. Občas byla některá z lodí zasažena, spadla a strhla s sebou další. Začínalo to být velmi nebezpečné.

A další útok.

Koordinace mezi útočníky však tak docela nefungovala. Perry Rhodan to považoval za důkaz, že krystaly skutečně nedokáží akce robotů přímo řídit. Mohou je pouze zahájit.

Pokud však budou hledat Pozemšťané úkryt příliš dlouho, nakonec zahynou - i kdyby to mělo být jen náhodným zásahem.

„Před námi jsou roboti!" zařval Kakuta najednou.

Za chvíli je uviděl i Rhodan. Byly to neforemné stroje s těžkými impulzními děly. Bylo jasné, že Pozemšťany ještě neobjevily. To se však mohlo rychle změnit, neboť mířily

přímo k nim.

Rhodan znovu změnil kurs.

Byli asi půl kilometru od robotů, když je stroje obkroužily a zahájily palbu. Střely však přelétly vysoko nad hlavami mužů a zmizely za horizontem.

Na obloze se objevila další letadla. První administrátor viděl, jak Pandar Runete vytáhl paprskomet.

„Nestřílet!“ zvolal.

Runete zastrčil zbraň zpět.

„Promiňte, pane,“ zabručel.

Roi Danton se výsměšně pousmál.

Roboti se blížili. Ještě chvíli a vypukne peklo.

Smrt se však Pozemšťanům ještě jednou vyhnula.

Roboti zničehonic začali střílet do výše a proměnili letadla v žhnoucí plynové oblaky. Letadla palbu neopětovala, ale uhýbala, a ta, která zůstala celá, se shromáždila ve velké vzdálenosti.

Perry Rhodan pochopil, že jsou zachráněni. Alespoň prozatím.

Na druhém konci areálu stály budovy, takzvané vstupní bunkry, které chránily vstupy k podzemním prostorám proti tlakovým vlnám startujících lodí.

„V nejhorším se tam probijeme paprskomety!“ prohlásil Rhodan se skřípěním zubů.

„Podívejte se vlevo, pánové! Pak pochopíte, proč!“

Mezi hruškovitými loděmi se valily stovky robotů. Byly to zmenšené kopie těch, kteří zaútočili jako první. Přesto nebylo pochyb, že jejich zbraně mohou pro Pozemšťany znamenat smrt, zasáhnou-li svůj cíl.

Muži se vrhli k nejbližšímu bunkru.

„Otevřeno!“ zařval Fellmer Lloyd překvapeně.

Rhodan chtěl vstoupit, ale Roi Danton ho předběhl. Vrhł se dovnitř tak rychle, že by nedokázal včas zaznamenat protivníka, který by tam číhal. Rhodan došel k závěru, že Roiovo chování určuje pouze a jedině starost o jeho, Rhodanovu, bezpečnost.

Najednou vůbec ničemu nerozuměl.

Dlouho o tom však uvažovat nemohl. Pronásledovatelé byli blízko a hraničilo se zázrakem, že ještě nezahájili palbu.

„Antigrav funguje!“ hlásil Roi Danton triumfálně, když ho Rhodan dohnal.

V bunkru panoval na rozdíl od lodí přísný pořádek. Agregáty byly sice potaženy vrstvičkou prachu, ale poškozené nebo zničené nebyly.

Vchod do antigravové šachty byl otevřený.

„Otevřel se, když jsem byl několik kroků od něj a vypnul deflektor,“ vysvětloval Danton.

Samotnou šachtu osvětlovalo slabé, nažloutlé světlo.

„Zavřít vchod do bunkru!“ přikázal Rhodan.

Pak si připravil paprskomet, nastavil ho na nejvyšší výkon a naznačil svým druhům, aby ho následovali do antigravové šachty. U samého okraje se otočil a stiskl spoušť.

Mohutný energetický paprsek se zakousl do brány bunkru, jako by byla z másla. Rychlými pohyby zbraně sem a tam docílil Rhodan, že se obě poloviny brány spolu svařily.

To snad zadrží pronásledovatele na dost dlouho, takže Pozemšťané budou moci prohledat podzemní svět planety Keeg.

* * *

Fellmer Lloyd si znovu nasadil howalflektor.

„Krystaly nařídily dělníkům v továrnách a loděnicích, aby okamžitě ohlásili

přítomnost cizích nebo podezřelých osob skupinám robotů a jinak se o pronásledování nestarali," řekl ostatním.

„Hm!" udělal Runete. „Zhypnotizování nás objevit nemohou, protože jsme zase aktivovali deflektory. Takže se o tohle nařízení nemusíme starat."

„Ale vyplývá z něj zajímavý závěr," mnil Roi Danton. „Dělníci tady musí mít pro krystaly eminentní význam, jinak by se nevzdaly jejich aktivní podpory."

Podíval se na Rhodana a První administrátor se s pochopením usmál.

„Tak dobře, monsieur. Podíváme se, co se tu vyrábí."

Do této podzemní části Keegu se muži dostali na transportním pásu, dlouhém alespoň deset kilometrů. Doufali, že nějaký čas zůstanou neobjeveni. Zatím nenasvědčovalo nic tomu, že by jim pronásledovatelé byli na stopě.

Perry Rhodan, který šel jako první, náhle zdvihl ruku a zastavil se. Byli u vchodu do obrovské haly. Byla jasně osvětlená a stály v ní stovky nebo snad tisíce strojů.

Mezi stroji běžel transportní pás, na němž se po řadě doplňovaly jednotlivé části. Ze svého místa muži neviděli, jak vypadá konečný výrobek.

„Dovnitř!" přikázal Rhodan šeptem.

„Pokusíme se na druhé straně haly najít východ. Jdeme!"

Antigravové agregáty nepoužili, neboť si stále nebyli jisti, čím na sebe přilákali pozornost pronásledovatelů. Roboti je nějak dokázali odhalit a možná to bylo díky rozptýlenému záření z antigravových agregátů.

Vedle prvního transportního pásu běžel další a za ním další a další - zdálo se, že to nemá žádný konec.

„Prolezeme pod několika pásy a pak půjdeme kolem řady strojů," řekl První administrátor. „Jinak nás hned uvidí každý, kdo přijde ke vchodu."

Pod pásy se prolézalo snadno, protože byly umístěny asi metr nad podlahou. Když se proplazili pod pěti řadami, První administrátor vstal a řekl:

„To by mělo stačit. Dopředu!"

Vtom ho však strhl Tako Kakuta opět k zemi.

„Lidé, pane!" zašeptal teleportér.

Přicházeli k nim čtyři muži. Přes ramena nesli těžké tašky a před sebou strkali malé antigravové platformy. Leželo na nich něco, co se na tu dálku nedalo rozpoznat.

„Přelezeme do další řady," rozhodl Rhodan.

Ještě jednou se proplazili pod pásem. Pak pokračovali v cestě původním směrem.

Trvalo asi pět minut, než znovu uviděli ty čtyři muže. Jejich oči se upřeně dívaly přímo před sebe. Ale na rozdíl od lidí v horní loděnicové hale nebyli ani vyhublí ani neupravení. Měli nanejvýš jednodenní vous a kombinézy relativně čisté, takže se daly přechíst rozpoznávací symboly.

„EX-17008," četl Perry Rhodan. Jsou z výzkumné lodi! Nejspíš všichni otroci na Keegu pocházejí z bývalých výzkumných lodí!"

„Poručík Karge Elroy," četl Roi Danton štítek na rukávu jednoho z mužů.

„Ten druhý je nějaký nadporučík Billy Haffgus," řekl Tako Kakuta.

„Billy Haffgus," uvažoval Lloyd. „Toho znám! Jednou jsem měl akci v Plejádách a na Dookan mě vzala jedna výzkumná loď. Byl na ní astrofyzik jménem Billy Haffgus. Tenkrát byl ale poručík."

Zaskřípal zuby.

„A teď? Co to z něj krystaly udělaly?"

Hořce se díval na záda mužů, kteří se právě zastavili před jedním strojem.

„Výrobní šablony," zašeptal Tako, když je chvíli pozoroval. „Programují automaty pro další výrobní sérii."

Roi zamyšleně přikývl.

„A k tomu patří muži, kteří dovedou ještě alespoň částečně myslet. Chyba by zkazila celou produkci. Proto tedy vypadají fyzicky zdravě. Krystaly zřejmě záměrně rozlišují mezi jednotlivými dělníky.“

„Měli bychom jít raději dál!“ naléhal Pandar Runete. „Mám pocit, že brzy zažijeme další překvapení.“

„Sundejte si síťku a poslouvejte, Lloyde!“ přikázal Rhodan.

Telepat poslechl.

Po několika vteřinách zkřivil obličej.

„Vědí, kde jsme!“ vyhrkl. „Krystaly nařídily dělníkům ze sektoru osm, aby se v případě objevení robotů ukryli a vyhýbali se naší blízkosti.“

„Odkud víte, že sektor osm je...“ začal Roi, ale dál se nedostal.

„Támhle!“ zvolal náhle Runete. „Dělníci nechali platformu stát a utíkají pryč!“

„Parbleu!“ ulevil si Roi.

Muži se dali do běhu a právě se dostali k východu na druhé straně haly, když se objevili první roboti.

Rhodan a Danton vytáhli své paprskomety současně. Dva roboti se prudce zastavili, jako by narazili na neviditelnou zeď. Ostatní tři začali střílet.

To už se však Pozemšťané ukryli za dvěma stroji. Výstřely z Lloydovy, Kakutovy a Runetovy zbraně zbývající roboty zneškodnily.

„Zřejmě dokáží zaměřit naše síťky!“ křičel Tako Kakuta, zatímco všichni proběhli východem a vrhli se do úzké výtahové šachty.

* * *

Tako svou domněnku zopakoval, když seděli na transportním pásu, který je unášel neznámo kam.

Roi Danton zamyšleně svažil čelo.

„To je možné,“ připustil nejistě a pohlédl na svého otce. „Howalflektory kompenzují krystalové vlnění pomocí slabého vlastního záření. Jestli ho roboti dokáží zaměřit...“

Větu nedokončil. Každý i tak věděl, že stojí před neřešitelným problémem. Když si síťky sundají, dostanou se Perry Rhodan a major Runete nevyhnutelně pod vliv krystalů. Pokud si je ponechají, pronásledovatelé je snadno najdou.

Danton náhle změnil téma.

„Monsieur Lloyde,“ řekl, „vy jste zachytil rozkazy krystalů častěji než Tako.“

Zrudl, protože řekl Tako místo monsieur Kakuta, i když teleportéra oficiálně neznal o nic blíž, než Fellmera Lloyd. Zdálo se však, že si toho nikdo nevšiml.

„Rád bych věděl,“ pokračoval rychle, „jestli jste ze síly přijímaného vlnění dokázal odhadnout množství zúčastněných krystalů.“

Fellmer Lloyd se podivil, ale uvažoval.

„Je to zvláštní, že se mě na to ptáte,“ zamumlal. „Opravdu jsem si všiml - ale jen podvědomě -, že vlnění skutečně probíhalo podstatně rychleji, když nás krystaly zmínily a udílely odpovídající rozkazy.“

„Chcete říct, že vlnění zesílilo,“ opravil ho Rhodan.

„Ne, pane, intenzifikace se neprojevila kvantitativním zesílením, ale zvýšením frekvence vlnění,“ nesouhlasil Tako.

„Děkuji, to mi stačí,“ prohlásil Roi.

Když viděl, jak se na něj upřely všechny oči, usmál se.

„Je mi teď jasné, že na Keegu je jen tolik krystalů, kolik je třeba k ovládnutí zajatých lidí.“

„Není to poněkud unáhlený závěr?“ zeptal se Rhodan ironicky.

„Možná, grandseigneur," přiznal Danton s pokrčením ramen. „Ale monsieur Lloyd mou domněnku v podstatě potvrdil. Rád bych věděl, proč krystaly nechaly čtyři lodě z OLD MANA přistát na Keegu, místo aby je rovnou poslaly tam, kde je shromážděna největší část agentů. Že by se neodvážily nechat letět supermoderní lodě obřího robota na svou tajnou hlavní základnu?"

Následovalo ticho a pak řekl Perry Rhodan chvějícím se hlasem:

„Musíme najít lodě, určené pro tajnou planetu krystalových agentů!"

Roi Danton otevřel ústa, aby odpověděl.

Ale Pandar Runete náhle vytáhl paprskomet a vystřelil. Mohutná exploze strhla Pozemšťany z transportního pásu.

Jen tak nejspíš unikli palbě robotů. Nezbylo jim nic jiného, než zapnout letecké agregáty, jinak by neměli vůbec žádnou šanci. Všude kolem se otevíraly výpusti a z nich se hrnuly nebo vyjížděly těžce ozbrojené bojové roboty. Zazněly další výstřely.

Roboti však byli v nevýhodě, neboť pronásledovaní nebyli opticky zaznamenatelní, zatímco stroje představovaly snadný cíl.

Nikdo z pěti mužů později nedokázal říct, jak se vlastně dostali do antigravové šachty, vedoucí vzhůru šesti továrními halami.

Odpočinuli si v plně automatizovaném skladišti.

„Co teď?" zasípěl Rhodan. „Navrhuji, abychom se já a major od vás oddělili. Pokuste se nějak dostat do bezpečí."

„Urážíte nás, grandseigneur," řekl Roi Danton afektovaně.

Vytáhl z kapsy malou, plochou plastovou krabičku.

„Co je to?" zeptal se Runete nedůvěřivě.

„Komprimovaný bioflexový plyn," vysvětlil Danton.

„Už vím," vpadl mu do řeči První administrátor. „Tak jsme získali zpět OMASO. Ale bude trvat půl hodiny, než začne účinkovat."

„Tenhle má nové složení," pokračoval klidně Danton. „Působí po prvním nadechnutí. Tak a teď prosím otevřete přílby!"

Major Runete a Rhodan pochopili.

Plyn zasyčel.

Kakuta a Lloyd zachytili hroutící se muže a opatrně je uložili na zem.

„Ale ne!" řekl Danton. „Držte je a zapněte jejich antigravové agregáty. Musíme dál."

Natáhl ruku a sundal Rhodanovi a Runetovi síťky. Pečlivě je ukryl ve velkém regálu, svou vlastní, Kakutovu a Lloydovu k nim přidál.

„Kupředu!"

* * *

Mohutný otřes jim podtrhl nohy a shodil je ze schodiště, z něhož shlíželi do velké haly.

„To bylo v místě, z něhož jsme přišli," řekl Kakuta a zezelenal.

„Ano," odvětil Roi suše. „Začínají být radikální. Je na čase zmizet."

„Myslíte, že vyhodili do vzduchu skladiště, kde jsme nechali síťky?" zeptal se Lloyd.

Roi Danton se zasmál.

Ukázal na osm hruškovitých lodí, které v dlouhé řadě stály v loděnicové hale.

„Do nejbližší lodi!" přikázal Takovi.

Tako zezelenal ještě víc, ale bez řeči uchopil Rhodana a Runeta a zmizel.

Za několik vteřin se opět materializoval.

„V pořádku!" vydechl. „Dostal jsem se do skladiště na zádi."

Natáhl ruce a Lloyd a Danton se ho chytili. V příští chvíli stáli ve spoře osvětleném

skladišti. Kolem nich byly vysoké regály - všechny prázdné.

„Tak je to tedy," zamumlal Lloyd. „Těmito loděmi se přiváží zásoby krystalové hmoty a tady na Keegu se překládají do ultrabitevních lodí z OLD MANA."

Zarazil se a vytřeštil oči.

„Musíme pryč! Jestli loď odstartuje - kdo ví, kde přistane?"

„To je právě ono," řekl zcela klidně Roi. „Ještě to nevíme, ale vědět to chceme, že?"

„Vy jste šílenec!" zařval mutant.

Roi zavrtěl hlavou.

„Řekněte mi akceptovatelnou alternativu, monsieur Lloyde. Na Keegu vypuklo peklo. I bez síték nás najdou a zabijí. Nikdo si nemyslí, že bychom mohli být tady v lodi - a já doufám, že to do startu ani nikoho nenapadne."

„Má pravdu," řekl Kakuta stručně.

„Díky!"

Minuty mýjely. Pak se najednou rozburácely motory. Loď se otřásla. Roi Danton pohlédl na hodinky.

„Le treize novembre, a douze heures trente-cinq..."

„Jak prosím?" podivil se Fellmer Lloyd.

„Řekl jsem, že máme třináctého listopadu, přesně 12:35 hodin, monsieur. Historický okamžik, v němž startujeme k úkrytu hypnokrystalů."

„V roce 2435 anno domini, monsieur," dodal Tako Kakuta. „To jste zapomněl dodat. Dobrou noc."

„Hej!" zvolal Lloyd. „Je poledne."

Tako otevřel oči.

„No a?" zeptal se ospale. „Komu to vadí?"

Lehl si na záda a v zápětí začal chrápat.

I Roi pocítil únavu.

„Radil bych vám, abyste se také prospal, monsieur Lloyde," řekl. „Pak mě můžete vystřídat."

„Děkuji," opáčil mutant. „Ale smím se zeptat, co teď máte v plánu?"

„Smíte, monsieur."

Král Svobodných obchodníků vytáhl z kapsy čtvercovou krabičku.

„Minikom!" užasl Lloyd.

Roi vážně přikývl.

„Souhlasí. Jakmile podle zvuku strojů poznám, že máme atmosféru Keegu za sebou, dám zprávu CRESTU IV a FRANCISI DRAKEOVI."

„Díky Bohu!" řekl Fellmer Lloyd. „Už jsem si myslel, že se nikdy nedovědí, co se s námi stalo."

Roi začal pomalu hovořit do mikrofону.

„Roi Danton volá CREST IV a FRANCISE DRAKEA. Mluvím z paluby hruškovité lodi, která právě s neznámým cílem opustila planetu Keeg. Všichni jsme v pořádku. Loď bude pravděpodobně celkem osm. Admirále Atlane, prosím vás, abyste je tajně následoval..."

Po čtvrt hodině vysílání ukončil.

Přijímač však zůstal aktivovaný.

Roi Danton přitiskl maličký přístroj k uchu a naslouchal. Ale slyšel jen praskání a kosmické poruchy.

S povzdechem začal vysílat znovu.

Třeba ho přece jen uslyší....